

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

علی آبادی، محمّد، ۱۳۵۴ -
فریادرس دادخواهان حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف
محمّد لک علی آبادی. - قم: هنارس، ۱۳۸۴.
۱۲۸ ص.

ISBN:964_95069_4_2

۷۰۰۰ ریال:

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیفا
کتابنامه بصورت زیر نویس.
چاپ دوم

۱. محمّد بن حسن، امام دوازدهم (عج)، ۲۵۵ ق - ۲. مهدویت.
۳. چهارده معصوم - نظریه درباره امام زمان. ۴. محمّد بن حسن، امام دوازدهم، ۲۵۵ ق. -
احادیث. الف. عنوان.

۲۹۷/۹۵۹

۴ ف BP۵۱/۴۸

۱۳۸۴

فریاد رس دادخواهان
حضرت مهدی

عجل الله تعالی فرجه الشریف

شناسنامه کتاب

نام کتاب: فریادرس دادخواهان حضرت مهدی علیه السلام

مؤلف: محمد لک‌علی‌آبادی

ناشر: انتشارات هنارس

چاپ: بهار - نوبت چاپ: دوم - تاریخ چاپ: پائیز ۱۳۸۴

امور رایانه: علی موسوی مطلق - ناظر چاپ: آرش میرزائی

شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه - قیمت: ۷۰۰ تومان

شابک: 964_95069_4_2

* * *

مراکز پخش

قم - خیابان ارم - پاساژ قدس - طبقه آخر - پلاک ۱۶۷

تلفن: ۷۸۳۴۴۸۲

قم - خیابان صفائییه - کوچه ممتاز - کوچه فروردین - مؤسسه فرهنگی

مطالعاتی هنارس - تلفن: ۷۸۳۱۴۱۱

سلام بر عصاره نبوت، خلاصه امامت، خاتم ولايت، مشعل هدايت

و صاحب كرامت

اللهم صلّ و سلّم و زد و بارك على صاحب الدعوة النبوية
و الصّولة الحيدريّة و العصمة الفاطميّة و الحلم الحسنيّة
و الشّجاعة الحسينيّة و العبادة السجاديّة و المآثر الباقرية
و الآثار الجعفريّة و العلوم الكاظميّة و الحجج الرضويّة
و الجود التقويّة و النقاوة النقيّة و الهيبة العسكريّة
و الغيبة الالهية الامام المهدي

الحجة بن الحسن صاحب الزمان عليه السلام

حضرت حجت علیه السلام خطاب به شیعیان:

ما در مراعات حال شما کوتاهی نمی‌کنیم، و

یادتان را از خاطر نمی‌بریم و اگر این توجه نبود

بلاهای سخت بر شما فرو می‌آمد و دشمنان شما را

نابود می‌کردند.

احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۵۹۸

فهرست مطالب

۹	مقدمه
		بخش اول
		در محضر چهارده معصوم <small>علیهم السلام</small>
۱۷	در محضر پیامبر اکرم <small>صلی الله علیه و آله</small>
۲۰	در محضر امام علی <small>علیه السلام</small>
۲۲	در محضر حضرت فاطمه <small>علیها السلام</small>
۲۵	در محضر امام حسن <small>علیه السلام</small>
۲۷	در محضر امام حسین <small>علیه السلام</small>
۲۹	در محضر امام سجاد <small>علیه السلام</small>
۳۲	در محضر امام باقر <small>علیه السلام</small>
۳۵	در محضر امام صادق <small>علیه السلام</small>
۴۰	در محضر امام کاظم <small>علیه السلام</small>
۴۳	در محضر امام رضا <small>علیه السلام</small>
۴۶	در محضر امام جواد <small>علیه السلام</small>
۴۹	در محضر امام هادی <small>علیه السلام</small>
۵۱	در محضر امام عسکری <small>علیه السلام</small>
۵۴	در محضر حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
		بخش دوم
		گزیده‌ای از معارف حضرت حجت <small>علیه السلام</small>
۵۹	معرفی اجمالی حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۶۱	اسامی حضرت به زبان فارسی
۶۲	بخشی از خصائص آن حضرت
۶۸	علل غیبت آن حضرت
۷۱	علائم ظهور
۷۳	علائمی که تاکنون واقع شده‌اند
۷۶	عصر ظهور
۷۶	۱. حاکمیت اسلام در سراسر گیتی
۷۶	۲. اقامه کامل حدود الهی
۷۷	۳. احیای معارف قرآنی
۷۷	۴. نابودی ستم و برقراری عدالت

۷۸	۵. تجدید اسلام
۷۸	۶. کمال دانش در بین مردم
۷۸	۷. رشاد عقلی
۷۹	۸. امنیت و آسایش
۷۹	۹. یگانگی و محبت در بین مردم
۷۹	۱۰. تطهیر زمین از گناه
۸۰	وظایف منتظران
۸۱	توقعات حضرت حجت <small>علیه السلام</small> از شیعیان
۸۴	چگونگی بهره گیری از امام غائب <small>علیه السلام</small>
بخش سوم		
ارتباط ما با حضرت حجت <small>علیه السلام</small>		
۹۱	دعای عهد
۹۲	زیارت ال یاسین
۹۶	دعای سمات
۱۰۰	دعای حفظ ایمان در آخرالزمان
۱۰۱	دعای روز جمعه
۱۰۲	صلوات عصر جمعه (ابوالحسن ضراب اصفهانی)
۱۰۶	استغاثه به حضرت حجت <small>علیه السلام</small>
۱۰۸	زیارت حضرت حجت <small>علیه السلام</small> در روز جمعه
۱۰۹	اعمال مسجد مقدس جدکران
بخش چهارم		
گزیده‌ای از اشعار در فراق حضرت حجت <small>علیه السلام</small>		
۱۱۳	گلایه معصومین از شیعیان در زمان غیبت
۱۱۷	گلایه امام زمان <small>علیه السلام</small> به شیعیان
۱۱۹	گفتم فراغ تا کی؟
۱۲۰	بزم بی صفا
۱۲۲	پناه شیعیان
۱۲۳	یا ابن فاطمه <small>علیه السلام</small>
۱۲۴	آتش هجران
۱۲۵	مصلح کل
۱۲۶	ابا صالح
۱۲۷	برخی از آثار مؤلف
۱۲۸	از همین ناشر

مقدمه

از جمله بحث‌هایی که در خصوص امام مهدی علیه السلام مطرح می‌شود، مبحث مدعیان مهدویت می‌باشد.

بحث مدعیان مهدویت معمولاً از این جهت مورد سوزش می‌شود که می‌گیرد که فردی ادعای مصلح آخرالزمان و یا موعود و عده داده شده ادیان و مهدی منتظر علیه السلام را دارد که جای مباحث عدیده و توجه محققین و فرهیختگان را می‌طلبد.

اما متن حاضر با بیان مطالبی که از منابع اصلی استفاده می‌شود قصد آن دارد از دسیسه‌هایی چهره بردارد که تلاش دارند در لواء و زیر بیرق اعتقادات عوامانه و بی‌آلایش و ساده مردم خود را مخفی کنند و در جهت مطامع خود گام بردارند و از طریق ادعا کردن، یکی از مهمترین عقائد فرد مسلمان را به بازی بگیرند، گاهی خود را واسطه خیر معرفی می‌کنند، بعضی اوقات خود را مشرف به محضر مبارک حضرت ولیعصر علیه السلام می‌دانند، مواقعی نیز خود را مستجاب الدعوه می‌شناسند که:

دردم نهفته به ز طبیبان مدعی باشد که از خزانه غیبم دوا کنند

به هر حال اگر قرار باشد افرادی که این چنین ادعاهایی دارند و دستگانهایی را به راه انداخته‌اند را معرفی نمود و در رابطه با آنها تحقیق کرد؛ هم فرصتی زیاد می‌طلبد و هم نتیجه‌ای در خور توجه بدست نمی‌آید، زیرا بستری که زمینه را برای این گونه افراد هموار نموده است باز باقی خواهد بود و آن زمینه: عدم علم و شناخت کافی از اصول تفکرات اسلامی است و با معرفی آنان در واقع با صرف وقت جای مباحث متعالیه دین همچنان خالی خواهد بود.

پس بهتر است با توجه به منابع و مآخذ، سعی کنیم، شناختی از ولیعصر و امام وقت علیه السلام برای مردم بوجود آوریم، در این راستا، با کمال تأسف می‌توان عرض کرد که اکثر مردم مصداق روایت معروف نبی اکرم حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم هستند که فرمود:

«من مات ولم يعرف امام زمانه، مات میتة جاهلیة»^۱

«هر کس بمیرد و امام زمانش را نشناسد به مرگ

دوران جاهلیت مرده است.»

آنچه که همه ما از تاریخ دوران جاهلیت می‌دانیم و از صدر روایت هم استنباط می‌شود: «عدم شناخت و علم کافی و معرفت صحیح

۱. بحار الانوار، ۳۶۸/۸، ینابیع المودة، ص ۱۱۷.

مردم، قبل از ظهور دین مبارک اسلام از اصول حقه انسانی و الهی است. ابتداء روایت عدم معرفت از امام زمان علیه السلام را بیان می‌کند و در انتها مرگ دوران جاهلیت را مورد توجه قرار می‌دهد؛ از این تفسیر و ذیل حدیث نبوی مقصود ما استخراج می‌شود که «نبودن معرفت کامل و صحیح از امام زمان علیه السلام است. همانگونه که مشخص است علم و شناخت در هر چیزی، مراتبی دارد که امام‌شناسی نیز از این قاعده مستثنی نیست، یعنی شاید گاهی اوقات معرفت از امام تنها به دانستن نام و مشخصات باشد - که پایین‌ترین حد معرفت است - کما اینکه گاهی نیز در راستای بحث امامت، مسائلی مطرح می‌شوند که حتی شخصیت‌ها و شاگردان و اصحاب ائمه علیهم السلام هم از درک آن عاجز می‌شوند. قطعاً زمانی را که ما در آن زندگی می‌کنیم مقصود از معرفت و شناخت نسبت به امام وقت و حجت زمانمان، اکتفا کردن به دانستن اسم و مشخصات ظاهری آن حضرت نیست، چرا که به برکت نعمات الهی - چه مادی و چه معنوی - از وسائل ارتباط جمعی گرفته - مثل کتب، نشریات، صدا و سیما، شبکه جهانی اینترنت و... - تا بستر مناسبی که به برکت انقلاب اسلامی ایران بوجود آمده است، همه و همه شکر نعمتی در خور می‌طلبند و معرفتی در شأن این همه عنایات و توفیقات الهی می‌خواهد.

در آغاز می بایست تتبع جامعی انجام شود تا منابع اصلی که در بردارنده معرفتی کامل و تعریف جامع از امام دارد بدست آید. علی القاعده باید به کتابهای روایی و اعتقادی شیعه رجوع شود و مباحث امامت و ولایت به ویژه مطالبی در خصوص حضرت ولی عصر علیه السلام مورد بررسی قرار گیرد تا بتوان رتبه‌ای از مراتب شناخت از موعود امم و قائم اهل بیت علیهم السلام را بدست آورد.

چون پرداختن به موضوع فوق از حدّ این مقال خارج است و نیاز به تدوین و تنظیم کتب و یا کتابی جامع در این مطلب دارد - چنانچه برخی از بزرگان و محققین محترم انجام داده‌اند - ما تنها به اثبات عظمت آن آیت کبری الهی و حجت حق بسنده می‌کنیم که:

آب دریا را اگر نتوان کشید هم به قدر تشنگی باید چشید

تا انشاء الله هم انسجامی در مطالب وجود داشته باشد و هم تأثیر بسزایی به تبع اثبات آن شوکت الهی در قلوب بوجود آید.

وقتی انسان سخنان، حالات، رابطه‌ها و توجهات خود ائمه معصومین علیهم السلام را نسبت به فرزند عزیزشان حضرت مهدی موعود «عجل الله تعالی فرجه الشریف» می بیند و یا وقتی انتظار و گریه آن امامان و احترام و آرزوی خدمت ایشان را نسبت به فرزندی که سالیان بعد از آنان به دنیا خواهد آمد را مشاهده می‌کند؛ چنان هیبت و

عظمت آن یوسف گمگشته در وجودش محسوس می شود که به وضوح در می یابیم: از هیچ مطلبی این همه تأثیر و نتیجه حاصل نمی شود. انشاء الله در این نوشتار که از جمله شماره های «سلسله مباحث آزاد» می باشد سعی شده است تا گنجینه ای از سخنان معصومین علیهم السلام را هر چند مختصر به خوانندگان محترم تقدیم کنیم.

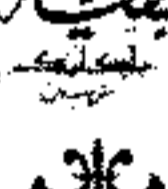
روایات گویای حالت و یا توجهی خاص از امامان علیهم السلام نسبت به ساحت مقدس حضرت صاحب الزمان عجل الله فرجه است که دقت و تدبیر در آنها قابل توجه است.

همچنین در ادامه به صورت گذار مطالبی در خصوص اسامی، ویژگی ها، علل غیبت، علائم ظهور، وظایف منتظران و فائده امام غائب، به همراه چند فراز از ادعیه و زیارات حضرت ولی عصر علیه السلام را تقدیم می کنیم. انشاء الله که مورد تأیید قطب عالم امکان حضرت ولی الله الاعظم «روحی فداه» و عنایات خاصه اش قرار گیریم.

حوزه علمیه قم

محمد لک علی آبادی

شعبان المعظم ۱۴۲۶

حضرت مهدی علیه السلام:

اگر شیعیان ما - که خداوند توفیقشان دهد - دلهایشان در وفا و عهد و پیمانی که با دارند گرد هم می‌آمد، از فیض دیدار ما محروم نمی‌شدند و سعادت دیدار ما زودتر نصیبشان می‌شد، دیداری از روی صداقت و با معرفت، ما را از آنان چیزی باز نمی‌دارد جز اخبار ناخوش‌آیندی که از آنها به ما می‌رسد.

از فرمایشات حضرت در توقیعی که به شیخ مفید مرقوم فرمودند

بحارالانوار، ج ۵۳، ص ۱۷۷ - صحیفه المهدی، ص ۳۵۰.

بخش اول

در محضر

چهارده معصوم

صلوات الله عليهم اجمعين

قال الإمام المَهْدِي

وَ أَمَّا الْحَوَادِثُ الْوَأَقِعَةُ فَأَرْجِعُوا فِيهَا إِلَى رِوَاةِ
حَدِيثِنَا فَإِنَّهُمْ حُجَّتِي عَلَيْكُمْ وَ أَنَا حُجَّةُ اللَّهِ

و اما در مورد حوادثی که رخ می دهد به راویان
اخبار و احادیث ما (علماء رجوع نمائید، زیرا
آنان از طرف من بر شما حجت هستند و من از
طرف خدا بر ایشان حجت هستم.

از فرمایشات امام زمان در توقیعی که در
جواب اسحاق بن یعقوب مرقوم فرمودند.

کمال الدین، ص ۴۸۳.

در محضر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم

عظمت هر شخصیتی و احترام به او و شناخت نسبت به هر فرد از طریق نزدیکان و یاران و اصحابش قابل شناسایی است. در رابطه با یاران حضرت ولی عصر علیه السلام روایت زیر از زبان رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم می باشد و اصحاب آن حضرت را توصیف می کند:

«خوشا به حال کسی که قائم اهل بیت مرا درک کند در حالی که قبل از قیامش به او اقتدا کرده باشد، با دوستان او دوستی کرده، و با دشمنان او، عداوت و دشمنی کرده باشد و ائمه معصومین علیهم السلام قبل از او را دوست داشته باشد.»

سپس فرمودند:

«أُولَئِكَ رُفَقَائِي وَ ذُووُ وُدِّي وَ مَوَدَّتِي وَ أَكْرَمَ أُمَّتِي عَلَيَّ.»
«آنها دوستان من و مورد علاقه و محبت منند و گرامی ترین امت در نزد من هستند.»^۱

که وقتی توصیف نزدیکان امام علیه السلام روایت مذکور باشد که مورد احترام و علاقه شخصیت اول عالم خلقت حضرت محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله هستند، پس جایگاه رفیع و منزلت والای آن یار غائب از نظر در چه درجه‌ای است که حقیقتاً می‌توان گفت: قلم از نوشتن و فکر از پی بردن به کنه او عاجز است.

جالب است که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در جای دیگر از منتظران ظهور آن جناب به عنوان برادران خود یاد می‌کند و از خداوند درخواست دیدار آنان را دارد و در جمع اصحاب فرمودند:

«اللَّهُمَّ لَقْنِي إِخْوَانِي»

«خداوندا برادران مرا به من بنمایان»^۱

که اگر دیدار با منتظران آن حضرت آرزویی است، قطعاً دیدن جمال دلربای آن یوسف زهراء علیها السلام افتخاری عظیم است که برای بدست آوردنش جا دارد هر صبح و شام واله و حیران باشیم.

رابطه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله با امام غائب علیه السلام

* امام محمد باقر علیه السلام در جریان شب معراج رسول الله صلی الله علیه و آله بعد از بیان ذکر ائمه علیهم السلام و دیدن انوار ایشان توسط پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله از قول

حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمودند:

دیدم علی را، و شمردند تا حسن بن علی علیه السلام - پدر بزرگوار امام زمان علیه السلام، امام حسن عسکری علیه السلام - و بعد فرمودند:

«وَالْحُجَّةُ الْقَائِمُ كَأَنَّهُ كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ فِي وَسْطِهِمْ.»

«و دیدم حجت قائم را که گویا ستاره‌ای درخشان بود

در میان ایشان.»

پیامبر صلی الله علیه و آله می فرماید: ای پروردگار من! اینها کیستند؟!!

جواب از طرف رب العالمین می آید و می فرماید: اینها ائمه اند و این قائم علیه السلام است، حلال می کند حلال مرا و حرام می کند حرام مرا و انتقام می گیرد از دشمنان من.

«يَا مُحَمَّدُ! أَحْبِبْنِي فَأَنْي أَحِبُّهُ وَأَحَبُّ مَنْ يُحِبُّهُ.»

«ای محمد، او را دوست دار پس بدرستی که من او را

دوست دارم و دوست بدار هر کس که او را دوست

دارد.»^۱

۱. نجم الثاقب، چاپ جمکران، ص ۱۴۲، نجم الثاقب، ترجمه عربی، ج ۱، ص ۳۸۳، منتخب الاثر، ص ۲۳، بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۳۲۳.

در محضر امام علی علیه السلام

امام علی علیه السلام که خود خورشیدی عالم تاب بود و فضائلش را حتی دشمنانش به زبان می‌راندند؛ وقتی به موضوع حضرت ولیعصر علیه السلام می‌رسد و قصد بیان فضائل آن حضرت را دارد در توصیفش خطاب به اصحاب این چنین می‌فرماید: «درگاه و آستانش از همه شما گشاده‌تر و دانش او از همه شما بیشتر و به خویشانش از همه شما پیوندآمیزتر است.» سپس فرمودند:

«پروردگارا! با برانگیختن او غم و اندوه را از میان بردار و بواسطه او پراکندگی امت را جمع فرما.»
بعد از این به یکی از صحابه فرمودند:

«پس اگر خداوند برای تو خیر عطا فرمود، تصمیم بگیر و اگر موفق شدی که به خدمتش بررسی از او به طرف هیچ کس مایل نشو و اگر به سویش راه یافتی از او جدا نشو.»

پس از این سخنان با دست به سینه‌اش اشاره نمود و آهی کشید و فرمودند:

«شوقاً الی رؤیته.»

«آه! که چه مشتاق دیدارش هستم.»^۱

و با آن توصیف و این اشتیاق دیدار، تکلیف اشخاص عادی که نه امیرمؤمنان هستند و نه امام و نه جدّ او و نه حتی خاک کف پای او نمی شوند، چه می شود؟! آیا با این وصف می توان گفت: «پروردگارا! دیدار روی مهدی علیه السلام نصیب ما بفرما.»!

رابطه امام علی علیه السلام با امام غائب علیه السلام

* أصبغ بن نباته می گوید: روزی خدمت امیرالمؤمنین علیه السلام رفتم، در حالی که حضرت بوسیله چوبی به زمین می زد، عرض کردم: یا امیرالمؤمنین! چه شده است که اینچنین در فکر فرو رفته اید و با چوب به زمین می زنید، **أَرَغِبْتَ فِيهَا؟** آیا میل و رغبتی به این زمین دارید؟ حضرت فرمودند:

«لَا وَاللَّهِ مَا رَغِبْتُ فِيهَا وَ لَا فِي الدُّنْيَا قَطُّ.»

«به خدا قسم، هیچگاه بر این زمین و نه بر تمام دنیا، راغب و مایل نبوده‌ام و لکن در مولودی فکر می‌کنم که یازدهمین فرزند از نسل من است.»

«وَهُوَ الْمَهْدِيُّ يَمْلَأُهَا عَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ جُورًا وَ ظُلْمًا.»

«و او مهدی علیه السلام است که زمین را پر از عدل و داد می‌کند زمانی که پر از ظلم و جور شده است.»^۱

۱. اکمال‌الدین، موسوعة کلمات امیرالمؤمنین، ج ۱.

در محضر حضرت فاطمه علیها السلام

مروری بر تاریخ روزهای آخر عمر پربرکت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و لحظات پایانی که حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در محضر پدر بزرگوارشان حضور دارند حکایت از نگرانی و ناراحتی شدید فاطمه علیها السلام از آغاز فراق پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله را دارد که در وجود صدیقه طاهره کاملاً نمایان بود.

در آن زمان تنها پناه این بانوی نمونه اسلام همان پدر ارجمند بود که وقتی پیامبر صلی الله علیه و آله چهره اشک آلود و سینه پر آه دخترگرامیش را مشاهده کرد، فرمود:

دخترم چرا گریه می‌کنی؟

حضرت زهرا علیها السلام پاسخ دادند: یا رسول الله! بعد از تو برخودم و فرزندانم از بی اعتنائی مردم و تضحیح حقمان می‌ترسم. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در حالی که قطرات اشک در اطراف چشمان مبارکش حلقه زده بود فرمودند:

«ای فاطمه! مگر نمی‌دانی ما اهل بیته هستیم که خداوند برای

ما آخرت را برگزیده است. دخترم! خداوند به ما هفت امتیاز داده که به احدی از اولین و آخرین نداده است: من بهترین و برترین پیامبرانم، جانشین من که شوهر توست، برترین اوصیاست، شهید ما برترین شهید است... سوگند به خداوندی که جانم در دست اوست، مهدی این امت از ماست که زمین را پر از عدل و داد می‌کند آنچنان که پر از ظلم و ستم شده باشد.^۱

توجه به آن موقعیت و حالات توصیف شده و این چند جمله و سوگندی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در رابطه با معرفی حضرت صاحب الامر عجل الله فرجه یاد می‌کنند، همه و همه نشانه اهمیت دادن به موضوع مهدویت است که در واقع رسول خدا با اشاره به آن وجود مقدس، قصد تسلای خاطر فاطمه زهرا علیها السلام را دارند.

حال که شخصیتی همانند پیامبر خاتم حتی در آخرین لحظات عمر خویش از آن اقیانوس بیکران مهدوی یاد می‌کند و فردی همچون فاطمه علیها السلام که در آن موقع سخت و جانفرسا با یاد او خود را تسکین می‌دهد؛ آیا ذکر او و یادآوری از آن حضرت واقعاً در زندگی ما وارد شده است و جهت تعجیل در فرجش دست به دعا برداشته‌ایم؟

۱. اسرار آل محمد صلی الله علیه و آله، (سلیم بن قیس) ص ۲۰۲ - ۲۰۵، یاد مهدی، ص ۱۲۰.

رابطه حضرت زهرا رضی الله عنها با امام غائب علیه السلام

* جابر بن عبد الله انصاری می گوید: روزی وارد خانه امام علی علیه السلام شدم، صحیفه‌ای را در دستان حضرت فاطمه رضی الله عنها دیدم، رنگ سبز زیبای آن مرا به یاد زمرد انداخت و در آن کتابی قرار داشت به سفیدی و روشنی نور خورشید. عرض کردم: پدر و مادرم فدای شما، ای دختر رسول خدا! آن چیست که در دست شما قرار دارد؟

حضرت فرمودند: این کتابی است که خدا آن را به پیامبر اهدا فرمود، در این کتاب نام پدرم و شوهرم و اسم دو فرزندم و امامانی که همه از فرزندان من می باشند وجود دارد، رسول خدا آن را به من عطاء فرمود، تا خوشحالم کند. جابر می گوید: از آن حضرت پرسیدم: دوازده نامی که در این کتاب است چه کسانی هستند؟ فرمودند:

«هَذِهِ أَسْمَاءُ الْأَوْصِيَاءِ، أَوْلَهُمْ ابْنُ عَمِّي وَ أَحَدَ عَشَرَ مِنْ وُلْدِي، آخِرُهُمُ الْقَائِمُ عليه السلام».

«در این کتاب اسامی اوصیاء و جانشین پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم بیان شده است که اول آنها پسر عمویم (حضرت علی علیه السلام) می باشد و بعد از او یازده نفر از فرزندان من می باشند که آخرین آنها حضرت قائم علیه السلام است.»^۱

۱. نهج الحیاء (فرهنگ سخنان فاطمه رضی الله عنها) (۲۲۴).

در محضر امام حسن علیه السلام

معروفترین واقعه تاریخ زندگانی امام حسن مجتبی علیه السلام مربوط به جریان صلح آن حضرت می شود؛ در زمانی که امام دوم، صلح را پذیرفته بود عده ای از افرادی که کاملاً حق را نشناخته بودند به ایشان اعتراض می کردند و نسبت به معاهده با معاویه آن جناب را سرزنش می کردند. ابوسعید عقیق می گوید: امام حسن علیه السلام در جواب آن اعتراضات فرمودند: «وای بر شما، به خدا قسم آنچه من انجام دادم برای شیعیانم بهتر از تابیدن آفتاب و طلوع و غروب آن است... آیا نمی دانید از ما اهل بیت علیهم السلام کسی نیست مگر آن که بیعت طغیانگری به گردنش باشد، مگر قائم علیه السلام که روح الله (حضرت عیسی علیه السلام) در پشت سر او نماز می خواند و خداوند ولادت او را مخفی و وجودش را غائب گردانید تا بیعتی به گردن او نباشد، زمانی که امام نهمین از فرزندان برادرم حسین علیه السلام که پسر سیده کنیزان و بهترین آنهاست،

متولد می شود؛ خداوند برای او غیبتی طولانی قرار می دهد و بعد از آن به شکل جوانی در حدود چهل سال یا کمتر از آن ظهور میکند تا معلوم شود که خداوند تبارک و تعالی بر هر چیزی قادر است.^۱

حضرت امام حسن بن علی علیه السلام در آن برهه تاریخ در برابر آن نکوهش های عوامانه از عظمت و اقتدار نهمین فرزند برادرش امام حسین علیه السلام سخن می گوید که هم فرق دوران خلافت خویش با زمان ظهور امام مهدی علیه السلام را بیان می کند و هم اشاره ای به زمان سراسر پیروزمندانه حکومت الهی و از بین رفتن تمام طاغوت ها و ظلم و ستم ها را دارد.

آیا واقعاً خود را برای دوران طلایی و برگ های زرین تاریخ شیعه آماده کرده ایم و قصد یاری رساندن به آخرین یادگار اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام را داریم؟! بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در محضر امام حسین علیه السلام

امام حسین علیه السلام در نزد هر شیعه و حتی مسلمانان جایگاه رفیع و با احترامی دارد؛ آن حضرت جزء امامان معصوم، شریک در آیه مباحله، سید جوانان بهشت، پدر نه تن از ائمه هدی علیهم السلام و سبط خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و سلم است. ارادت و عشق مردم به ایشان آنچنان است که سالروز شهادت ایشان و واقعه کربلا و ایام عاشورا به عنوان مهمترین فراز تاریخ شیعه تلقی می‌گردد و همه مردم با تمام وجود در خیل انبوه عزاداران آن امام بزرگوار حاضر می‌شوند و با اجراء مراسم‌های ویژه در سراسر جهان، شور و عشق خویش را به نمایش می‌گذارند.

وقتی از آن جناب در مورد حضرت ولی عصر علیه السلام سؤال شد که آیا فرزندان مهدی علیه السلام به دنیا آمده است؟! فرمودند:

«لَا، وَ لَوْ أَدْرَكْتُهُ لَخَدَّمْتُهُ أَيَّامَ حَيَاتِي.»

«خیر به دنیا نیامده است ولی اگر زمان ایشان را دری

کنم، تا آخر عمر به او خدمت می‌کنم.»^۱

حال با این اظهار ارادت شخصیتی همچون امام حسین علیه السلام وظیفه

۱. عقد الدرر، ص ۱۶۰، موسوعة کلمات الامام الحسین علیه السلام، ص ۶۶۰.

ما در برابر آن طلب کننده خون حسین علیه السلام چیست؟! اگر خدمت کردن به امام زمان علیه السلام را امام حسین علیه السلام طلب می کند پس ما باید خواستار چه موقعیتی باشیم؟! آیا جا ندارد از درگاه حضرت حق بخواهیم خاک پای آن حضرت را نصیب ما کند تا سرمه چشمان کنیم؟!

رابطه امام حسین علیه السلام با امام غائب علیه السلام

* ابوبصیر می گوید: خدمت امام صادق علیه السلام از تفسیر آیه

﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ﴾^۱

«آنگاه شمارا به روی آنها برگردانیم و بر آنها غلبه دهیم.»

سؤال کردم، حضرت آیه را به خروج و رجعت امام حسین علیه السلام و یارانش تفسیر کردند. سپس فرمودند:..... حضرت قائم علیه السلام در آن زمان در میان مردم است و وقتی معرفت امام حسین علیه السلام در دل های مؤمنان قرار گیرد (و زمان رجعت امام حسین علیه السلام فرا می رسد) حضرت قائم علیه السلام به شهادت می رسد و امام حسین علیه السلام او را غسل می دهد و کفن می کند و حنوط می فرماید و بر او نماز میخواند و او را در لحد می گذارد، زیرا امور امام را غیر از امام کسی انجام نمی دهد.^۲

۱. سوره مبارکه اسراء، آیه شریفه ۶.

۲. ترجمه جلد ۱۳ بحار الانوار، ص ۷۳۴، کشف الحق، ص ۲۲۸.

در محضر امام سجاد علیه السلام

امام سجاد علیه السلام به عنوان یادگار خویش کتابی گرانقدر به جای نهاد که حاوی ادعیه و مناجات با حضرت رب العالمین است که به «صحیفه سجادیه» معروف است، جملات آن حضرت که به اخت القرآن و زیور آل محمد صلی الله علیه و آله و سلم معروف شده‌اند، گنجینه‌ای فناپذیر برای هر انسان متفکری است که می‌خواهد با کوشش و سعی و تلاش در دریای موج سخنان آن امام غواصی نماید و از خرمن لؤلؤ و مرجان‌های آن کوی ولایت خوشه چینی کند.

بهترین چیزی که شاید بتوان از آن جناب نسبت به فرزند عزیزشان حضرت امام زمان علیه السلام بیان نمود، یکی از دعا‌های آن امام همام است که می‌فرمایند:

«پروردگارا! بوسیله او (امام زمان علیه السلام) زمین را پراز عدل و داد فرما بعد از آنکه پراز ظلم و ستم شده باشد. بوسیله او بر فقیران و مستمندان و مسکینان اهل اسلام منت گذار و مرا از بهترین موالیان و

محکم‌ترین شیعیان در دولتش قرار ده. از روی میل و رغبتم فرمان بردارترین شخص و در وجودم اوامرش را از نافذترین دستورات قرار ده. برای کسب رضایتش کوشاترین و قبول‌کننده‌ترین فرد نسبت به فرمایشاتش و محکم‌ترین نسبت به دستورات حضرتش قرارم ده.

«وَأَرْزُقُنِي الشُّهَادَةَ بَيْنَ يَدَيْهِ حَتَّى الْفَاكِ وَ أَنْتَ عَنِّي

رَاضٍ»

و شهادت را در رکاب حضرتش روزیم فرما تا تو را

ملاقات نمایم در حالیکه تو از من راضی هستی.»

با توجه به این کلمات و سخنان، دیگر جای هیچ توضیحی و اظهار وجودی باقی نمی‌ماند. انشاءالله که مصداق این فراز از ادعیه قدسی حضرت سیدالسادین قرار گیریم و از شهیدان رکاب مهدی فاطمه علیها السلام باشیم.^۱

رابطه امام سجاد علیه السلام با امام غائب علیه السلام

* روزی در خدمت امام سجاد علیه السلام صحبت از فرزندان و امامان بعد از حضرت به میان آمد و به نام مقدس امام صادق علیه السلام رسیدند که

۱. الصحیفه المبارکه المهدویه، ص ۵۳۲، مصباح المتهدجد، ص ۶۹۷، اقبال الاعمال، ص ۶۷۵.

حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرمودند:

به درستی که پنجمین فرزند از اولاد او شخصی است بنام جعفر که به دروغ ادعای امامت می‌کند، پس او در نزد خداوند تبارک و تعالی جعفر کذاب است چرا که افتراء بر خدا می‌زند و ادعائی می‌کند که اهلّیت آن را ندارد، او با پدرش^۱ مخالف می‌کند و به برادرش^۲ حسد می‌ورزد.

این ادعا زمانی است که غیبت ولی خداوند عزوجل شروع می‌شود.

ثُمَّ بَكَى عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عليه السلام بُكَاءً شَدِيداً.

«سپس حضرت امام سجاد علیه السلام (به یاد امام دوازدهم)

به شدت گریستند.»^۳

۲. امام حسن عسکری علیه السلام.

۱. امام هادی علیه السلام.

۳. اکمال الیدين، ج ۱، ص ۳۱۹، من هو المهدی، ۳۱۶.

در محضر امام باقر علیه السلام

امام باقر علیه السلام از جمله کسانی است که در واقعه عاشورا حضور داشتند، و تمام رخدادهای آن روز تاریخی را مشاهده فرمودند. جان مبارکشان را خداوند همانند پدر بزرگوارشان امام سجاد علیه السلام به جهت تداوم امر امامت حفظ نمود. آن حضرت و فرزندش حضرت امام صادق علیه السلام دو امامی هستند که روایات شیعه معمولاً به نام این دو امام مزین می باشد. آن جناب در رابطه با علائم ظهور و آخرالزمان خطاب به اصحابش این چنین فرمودند:

گویا می بینم گروهی از مشرق زمین خروج می کنند و طالب حق اند، اما آن ها را اجابت نمی کنند، مجدداً بر خواسته هایشان تأکید دارند، اما مخالفان نمی پذیرند، وقتی چنین وضعی را مشاهده می کنند، شمشیرها را به دوش کشیده در مقابل دشمنان می ایستند، اینجاست که پاسخ مثبت می گیرند. اما این بار خودشان نمی پذیرند تا این که

همگی قیام می‌کنند و درفش هدایت را جز به دست توانای صاحب
شما به کس دیگری نمی‌دهند، کشته‌های آنان شهید محسوب
می‌شوند، سپس فرمودند:

«إِنِّي لَوْ أَدْرَكْتُ ذَلِكَ لَا بَقَيْتُ نَفْسِي لِصَاحِبِ هَذَا
الْأَمْرِ»

اگر من آن زمان را درک می‌کردم، خویشتن را برای
یاری صاحب این امر نگه می‌داشتم.^۱

کمک و یاری رساندن به صاحب الامر علیه السلام چه افتخاری است که
امامی همچون حضرت باقر العلوم علیه السلام می‌خواهد خود را به جهت
همراهی با آن حضرت حفظ نماید؟؟؟! موعود آخرالزمان صاحب کدام
واقعه تاریخی است که باقی بودن عمر و زندگی با او این چنین با
اهمیت جلوه می‌کند؟!!

رابطه امام باقر علیه السلام با امام غائب علیه السلام

* محمد بن مسلم نقل می‌کند: روزی داخل خانه زید بن علی
(فرزند امام سجاد علیه السلام و برادر امام محمد باقر علیه السلام) شدم و به او گفتم:
عده‌ای گمان می‌کنند شما امام هستید!

۱. بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۲۴۳، غیبت نعمانی، به نقل از عصر ظهور، ص ۲۴۷.

ایشان جواب دادند: من امام نیستم و لکن جزء عترت رسول الله می باشم. از او پرسیدم: بعد از شما چه کسانی امر امامت را به عهده می گیرند؟ زید بن علی پاسخ داد: هفت نفر دیگر از خلفاء این امر را به عهده می گیرند که مهدی موعود علیه السلام جزء آنان است. محمد بن مسلم می گوید: بعد از این ملاقات، خدمت امام باقر علیه السلام رفتم و مطالب آن جلسه را به ایشان عرض کردم.

حضرت فرمودند: برادرم زید راست گفته است، بعد از من هفت نفر از اوصیاء^۱ می آیند و مهدی موعود علیه السلام جزء آنان است.

«ثُمَّ بَكِي»

و بعد (به یاد امام غائب علیه السلام) شروع به گریستن نمودند.^۲

۱. کسانی که وصی رسول الله هستند. ۲. من هو المهدی، ۳۱۹، کفایة الاثر، ۳۰۵.

در محضر امام صادق علیه السلام

از جمله وظایف و ویژگی‌های منتظران حضرت مهدی علیه السلام اندوه و تأثری است که به جهت طولانی شدن غیبت قطب عالم امکان در دل و قلوب خود دارند. توسل به آن حضرت و ناله و فغان از دوری ایشان بهانه‌ای برای برقراری ارتباط معنوی با آن ساحت مقدس است که سیره معصومین علیهم السلام گویای همین مطلب است.

سدر صیرفی می‌گوید:

من و مفضل و ابوبصیر و ابان بن تغلب به خدمت مولای خود، حضرت امام صادق علیه السلام، رفتیم و آن حضرت را در حالی که بر روی خاک نشسته بودند، دیدیم که از شدت اندوه مانند مادری که فرزند عزیزش مرده باشد با جگر سوخته گریه می‌کردند.

آثار حزن و محنت در صورت حق جویش ظاهر و اشک از دیدگان حق بینش جاری بود.

می فرمودند:

«سَيِّدِي! غَيْبَتُكَ نَفَتْ رُقَادِي وَضَيِّقَتْ عَلَيَّ مِهَادِي وَ
ابْتَزَّتْ مِنِّي رَاحَةَ قُؤَادِي، سَيِّدِي غَيْبَتُكَ أَوْصَلَتْ
مُضَابِي بِفَجَائِعِ الْأَبَدِ.»

ای آقای من، غیبت تو آرامش را از من دور کرده و
خواب و استراحت را بر من دشوار کرده و خوشحالی
را از دل من ربوده است. ای آقای من! غیبت تو
مصیبات و گرفتاری‌های مرا دائمی کرده است و آب
دیده مرا جاری کرده و ناله و فغان و حزن را از سینه
من بیرون آورده است.

سدیر می‌گوید: چون حضرت را در آن حال مشاهده کردیم
عقل‌هایمان حیران و دل‌هایمان از آن حالت نزدیک بود پاره شود و
گمان می‌کردیم آن حضرت را زهر داده‌اند و یا آنکه بلائی عظیم بر
حضرت وارد شده است.

پس عرض کردیم: ای فرزند بهترین خلق! خداوند هرگز چشمان
شما را گریان نگرداند، چه حادثه‌ای شما را گریان کرده است؟ و چه
حالتی بوجود آمده که چنین ماتم زده شده‌اید؟!

پس حضرت از شدت غصه و گریه، آه سوزناکی کشیدند و فرمودند:

«من در صبح امروز، نظری در کتاب جفر نمودم و آن کتابی است که علم بلاها و اجلها در آن نوشته شده است و در آن علم گذشته و آینده تا روز قیامت وجود دارد که خداوند آن علم را مخصوص محمد صلی الله علیه و آله و سلم و ائمه بعد از او قرار داده است.

در آن ولادت حضرت صاحب الامر و غیبت آن حضرت و طول غیبت و درازی عمر او و مشکلات مؤمنین در زمان غیبت و زیاد شدن شبها در دلهای مردم، از جهت طول غیبت و مرتد شدن اکثر مردم در دین خود و... را دیدم. پس رقت قلب برآیم بوجود آمد و محزون و اندوهناک شدم.

دقت در جملات ذکر شده و توجه به این که امام ششم علیه السلام به عنوان «سیدی» از امام دوازدهم یاد می کند و آه و ناله ای که به یاد او از سینه اش جاری است، واقعاً به حقیقت می توان گفت عقل ها را حیران می کند.

رابطه امام صادق علیه السلام با امام غائب علیه السلام

* یکی از ادعیه مشهوره ای که مستحب است در چهار عید یعنی عید فطر و قربان و غدیر و روز جمعه خوانده شود، دعای شریف ندبه است و آنچه آن که علامه مجلسی رحمته الله علیه در جلد سیزدهم بحار الانوار^۱

یکی از فقرات این دعای شریف^۱ را نمونه‌ای از مقام تأسف امام صادق علیه السلام بیان می‌فرمایند، ما نیز قسمت‌هایی کوتاه از این دعا را که همان فقرات تأسف امام صادق علیه السلام است را ذکر می‌نمائیم:

«کجاست بقیة الله که از خاندان پاک هادیان امت خارج نیست.

کجاست آماده‌کننده برای ریشه کن کردن ستمکاران.

کجاست آن منتظر برای راست کردن کجی و نادرستی.

کجاست آن جایگاه امید برای برانداختن ستم و بیدادگری.

کجاست آن ذخیره‌خدا برای تجدید فرائض و سنن (آئین اسلام).

کجاست آن انتخاب شده برای بازگرداندن شریعت.

کجاست آن آرزو شده برای زنده کردن قرآن و حدودش.

کجاست احیاء‌کننده آثار و نشانه‌های دین و دینداران.

کجاست درهم شکننده شوکت متجاوزین و ستمکاران.

کجاست ویران‌کننده بنیادهای شرک و نفاق.

کجاست نابودکننده اهل فسق و گناه و سرکشان و ظالمان.

کجاست آن دروکننده شاخه‌های گمراهی و نهال دشمنی و اختلاف.

کجاست محوکننده آثار کج‌دلی و کج‌رویها و اندیشه‌های باطل و هواپرستی.

کجاست قطع‌کننده ریشه‌های دروغ و افتراء.

۱. آئین وجه الله الذی یتوجه الی اولیاء.

کجاست نابود کننده سرکشان و متمردان.

کجاست برکننده ریشه اهل عناد و گمراه کنندگان و بی دینان.

کجاست عزت دهنده دوستان و خوار کننده دشمنان.

کجاست گردآورنده سخنان متفرقه بر پرهیزکاری.

کجاست آن درگاه خدا که از آن وارد شوند.

کجاست نماینده خدا که به سوی او دوستان رو کنند.

کجاست آن وسیله پیوند میان زمین و آسمان.

کجاست آن صاحب روز پیروزی و برافرازنده پرچم هدایت.

کجاست آن برطرف کننده پریشانی و خوشنود کننده دلها.

کجاست جوینده خون پاک پیغمبران و زاده پیغمبران.

کجاست جوینده خون شهید کربلا.

کجاست آن پیروزمند بر هر تجاوزکار متعدی و اهل دروغی.

کجاست آن که خلق پریشان را اجابت می کند.

کجاست آن امام قائم صدرنشین عالم، صاحب نیکوکاری.

کجاست فرزند پیغمبر مصطفی و فرزند علی مرتضی و فرزند خدیجه

آن سیمای نورانی و فرزند فاطمه کبری، پدرم و مادرم فدایت و خودم

بلاگردان و سپر و حامی ذات تو باشم.»^۱

در محضر امام کاظم علیه السلام

امام کاظم علیه السلام که سالیانی در زندان‌های خلفای غاصب بسر بردند، از جمله امامانی است که عزیزانش در فراق آن بزرگوار منتظر قدم مبارکشان بودند، این امام همام در جلسه‌ای به معرفی امام مهدی علیه السلام پرداخته بود، در بخشی از روایت جناب علی بن جعفر علیه السلام این چنین فرمودند:

چون پنجمین فرزند از هفتمین امام، غایب شود خدا را خدا را بپرهیزید درباره دینتان که کسی شما را از آن برنگرداند. ای فرزندان من ناچار صاحب الامر غیبتی دارد که (از شدت طولانی بودن) هر کس بدین امر معتقد است از آن بر می‌گردد. این یک آزمایش الهی است که خلق بوسیله آن آزموده می‌شوند. اگر پدران و نیاکان شما دینی را بهتر از این می‌دانستند پیرو آن می‌شدند.

علی بن جعفر می‌گوید: عرض کردم ای آقای من! پنجمین فرزند

هفتمین امام کیست؟! فرمودند: فرزند جانم! عقل های شما از درک این حقیقت ناتوان است و اخلاق شما تاب تحمل آن را ندارد ولی اگر بمانید، در آینده آن را درک خواهید کرد.^۱

براستی او کیست؟! آن فخرکائنات چه وجودی است؟! کجاست و چه وقت خواهد آمد؟! چه مقدار با آن حضرت مأنوس هستیم؟! و مقام آن حضرت را چقدر درک کرده ایم که امام کاظم علیه السلام خطاب به شخصیتی همچون علی بن جعفر می گوید: عقل های شما از درک حقیقت آن ناتوان است!؟

رابطه امام کاظم علیه السلام و امام غائب علیه السلام

* یونس بن عبدالرحمن می گوید: بر حضرت موسی بن جعفر امام کاظم علیه السلام وارد شدم و از او پرسیدم:

یا بن رسول الله، آیا شما قائم به حق هستید؟

حضرت فرمودند: من قائم به حق هستم، ولكن قائمی که زمین را از دشمنان خدا پاک می کند و زمین را پر از عدل و داد می نماید - پس از آنکه پر از ظلم و جور شده باشد - پنجمین فرزند از نسل من است، برای او غیبتی است طولانی در زمان غیبت او عده ای از دین خارج

می شوند و عده‌ای دیگر ثابت قدم می مانند.

سپس فرمودند: خوشا به حال شیعیان ما که در زمان غیبت قائم ما به دوستی ما متمسک هستند و بر ولایت ما و برائت از دشمنان ما ثابت قدمند **أُولَئِكَ مِنَّا وَ نَحْنُ مِنْهُمْ...**

آنها از ما هستند و ما از آنانیم، آنها از ما به عنوان امام راضی هستند، و ما نیز از آنان به عنوان پیرو و شیعه راضی هستیم.

**فَطُوبَى لَهُمْ ثُمَّ طُوبَى لَهُمْ وَ هُمْ وَ اللهُ فِي دَرَجَاتِنَا
يَوْمَ الْقِيَامَةِ.**

پس خوشا به حال آنها، خوشا به حال آنها، آنها به خدا قسم در روز قیامت با ما در درجه و رتبه ما هستند.^۱

در محضر امام رضا علیه السلام

عشق و ارادت ایرانیان به اهل بیت علیهم السلام از دیر باز به عنوان یکی از شاخص‌ها و ویژگی‌های این مرز و بوم شناخته شده است که به برکت این علاقه، خداوند رحمان نیز قضای ازلیش بر این جریان گرفت که وجود با عظمتی از آن امامان معصوم را به این سرزمین وارد فرماید و قبر و بارگاهش را مأمن دل شکسته گان و پناه مستمندان قرار دهد، او ملقب به رضا علیه السلام شد و به مقدرات حضرت حق رضایت داشت و با ورودش به ایران باب جدیدی را در ارتباط معنوی بین آن خاندان وحی با مردمان این دیار بوجود آورد. شاعر معروف آن زمان که به محضر آن حضرت شرف حضور پیدا کرد و با مطالبش در راه تبلیغ معارف ائمه هدی علیهم السلام تلاش نمود، جناب دعبل بن علی خزائی رضی الله عنه است که مطلب زیر قصیده‌ای است از ایشان که می‌گوید: آن را برای مولا یم امام رضا علیه السلام انشاء نمودم و اولین بیت آن این بود:

مدارس آیات خلقت من تلاوه و منزل وحی مقفر العرصات

محل تدریس آیات قرآن بعد از وفات پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم خالی گردید

و مقام نزول وحی معطل ماند. وقتی شعرم به این ابیات رسید:

خروج امام لامحالة خارج يقوم على اسم الله و البركات
يتميز فينا كل حق و باطل و يجزي على النعماء و النقمات

قیام و ظهور حضرت مهدی علیه السلام حتمی است و با نام خدا و برکات او قیام می‌کند و فارق بین حق و باطل است و برای مؤمنان نعمت و برای منافقان عذاب را می‌آورد.

امام رضا علیه السلام به شدت شروع به گریستن کردند و سپس سر مبارکشان را به طرف من بالا آوردند و فرمودند:

«يَا خُزَاعِي نَطَقَ رُوحُ الْقُدُسِ عَلَى لِسَانِكَ بِهَذَيْنِ

الْبَيْتَيْنِ.»

ای خزاعی! روح القدس این دو بیت را بر زبان تو جاری کرد.^۱

راستی چقدر در راه تبلیغ و ترویج فرهنگ مهدوی گام برداشته‌ایم؟! معرفت و شناخت ما نسبت به آن حضرت در چه میزانی است؟ وقتی امام رضا علیه السلام با یاد فرزند چهارمینش به شدت اشک می‌ریزد و روح القدس و ملک وحی اشعار را القاء و تفهیم می‌فرمایند، تکلیف دست اندرکاران فرهنگ و اندیشه نسبت به تبلیغ از آن وجود مقدس در چه حدی است؟

رابطه امام رضا علیه السلام و امام غائب علیه السلام

* حسن بن محبوب می گوید: امام رضا علیه السلام به من فرمودند: ای حسن! در آینده ای نزدیک گرفتاری بی پایان و وحشت انگیزی روی خواهد داد که همه دوستی ها و صمیمیت ها از بین می رود و این هنگامی است که شیعیان، سومین فرزند مرا (امام حسن عسکری علیه السلام) از دست بدهند اهل زمین و آسمان به خاطر رفتن او اندوهگین خواهند شد، چه بسیار مرد و زن مؤمنی که به از دست دادن او ناراحت و حیران و غمگین خواهند بود. سپس حضرت سر به زیر افکند و آنگاه سر مبارکشان را برداشت (در مورد حضرت مهدی علیه السلام) فرمودند:

«بِأَبِي وَ أُمِّي سُمِّيَ جَدِّي وَ شَبِيهِی وَ شَبِيَهُ مُوسَى بْنِ

عِمْرَانَ، عَلَيْهِ جَمْرَةَ النُّورِ يَتَوَقَّدُ مِنْ شُعَاعِ ضِيَاءِ الْقُدْسِ.»

پدرم و مادرم به فدای همان جدم و کسی که شبیه من و

شبیه موسی بن عمران است، نورهایی را که از شعاع

نورانیت عالم قدس، روشنی می گیرند را در گریبان دارد، تو

گوئی او را می بینم، هنگامی که مردم در نهایت ناامیدی

هستند که آوازی بگوششان می رسد که دور و نزدیک آن را

می شنوند و آن صدا برای مؤمنین رحمت و برای کافرین

عذاب است.^۱

در محضر امام جواد علیه السلام

در این فراز از متن که قصد بیان روایتی از کلمات گهربار امام جواد علیه السلام را داریم، باز حکایت از عشق و علاقه وافر آن امام بزرگوار نسبت به فرزندش امام مهدی علیه السلام است.

صَفْرُ که راوی حدیث است نقل می‌کند: در محضر امام جواد علیه السلام بودم که آن حضرت امامان بعد از خود را معرفی کردند و نسبت به اطاعت از آنها تأکید می‌فرمودند، پس از نام امام حسن عسکری علیه السلام سکوت کردند و چیزی نفرمودند. از حضرت پرسیدم:

امام پس از حسن عسکری علیه السلام کیست؟!!

یکباره آن جناب شروع به گریستن کردند و پس از آرام شدن

فرمودند:

امام بعد از حسن پسرش قائم منتظر است که به حق قیام می‌کند.

راوی می‌گوید: پرسیدم:

چرا به او «قائم» می‌گویند؟

فرمودند: زیرا او پس از آنکه نام مقدسش دستخوش فراموشی می‌شود و بیشتر معتقدان به امامتش از عقیده خود برگشتند قیام می‌کند.

صقر می‌گوید: باز پرسیدم: چرا به او «منتظر» می‌گویند؟

فرمودند: زیرا برای او غیبتی است که روزگاری دراز طول می‌کشد.

در آن دوران غیبت، مخلصان انتظار می‌کشند، اهل ریب و تردید به

شک می‌افتند و منکران یاد او را مسخره می‌کنند، وقت تعیین کنندگان

دروغگو از آب در می‌آیند، شتاب کنندگان هلاک می‌شوند و تسلیم

اراده خدا شوند. ^۱

آری سیره همیشگی امامان شیعه در رابطه با موعود آخرالزمان علیه السلام

گریان بودن به وقت یاد او بوده است که در مطالب گذشته کاملاً

مشهود است.

رابطه امام جواد علیه السلام و امام غائب علیه السلام

* حضرت عبدالعظیم الحسنی ^۲ می‌فرماید: بر سیدم حضرت امام

۱. اکمال‌الدین، ص ۳۷۸.

۲. مرقدش در شهرری و بارگاه مطهرش زیارتگاه عاشقان امامت و ولایت است که بنا به روایت، زیارت ایشان مانند زیارت حضرت سیدالشهداء علیه السلام در کربلاست. مفاتیح الجنان، ص ۹۳۶.

جواد علیه السلام وارد شدم و قصد داشتم که در مورد قائم علیه السلام سؤال کنم که آیا او مهدی علیه السلام است یا شخص دیگری مهدی است؟
قبل از اینکه سؤال را مطرح کنم، حضرت فرمود:

«يَا أَبَا الْقَاسِمِ أَنَّ الْقَائِمَ مِنَّا هُوَ الْمَهْدِيُّ الَّذِي يَجِبُ
أَنْ يَنْتَظَرَ فِي غَيْبَتِهِ وَ يُطَاعَ فِي ظُهُورِهِ وَ هُوَ الثَّالِثُ
مِنْ وُلْدِي.»

ای ابوالقاسم (کنیه حضرت عبدالعظیم) به درستی که قائم از ما اهل بیت است و او مهدی است که در زمان غیبتش واجب است منتظر او باشید و هنگامی که ظهور کند باید از او اطاعت کنید و او سومین فرزند از نسل من است.^۱

در محضر امام هادی علیه السلام

فعالیت فرهنگی، تبلیغی در رابطه با موضوع حضرت ولیعصر علیه السلام از همان ایام حضور پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به عنوان مبلغ دین حنیف اسلام در مطالب آن حضرت وجود داشته و تمام امامان نیز با اهتمام ویژه به بحث مهدویت و امام غائب پرداخته‌اند. هر چه زمان به دوران امامت و ایام غیبت امام زمان علیه السلام نزدیک‌تر می‌شد، ائمه با توجه بیشتری به آن مسأله می‌پرداختند.

شخصیتی که به وسیله پیک ویژه اولین قدم در راه تولد امام عصر علیه السلام را برداشت و نماینده خود را به جهت آوردن مادر حضرت مهدی علیه السلام به بغداد روانه کرد تا دختر پادشاه روم را که در کاروان اسیران بود به محضر آن حضرت بیاورد، امام هادی علیه السلام بودند.

از اصحاب امام علیه السلام فردی به نام داود بن قسم جعفری می‌گوید:
از امام هادی علیه السلام شنیدم که می‌فرمودند: جانشین بعد از من فرزندم

حسن ﷺ است، پس چگونه اید شما با جانشین جانشین من؟!

عرض کردم: خداوند مرا فدای شما کند! چرا؟

فرمودند: زیرا شما وجود مقدس او را نمی بینید و نام بردن اسم

مبارکش هم برایتان حلال نیست. از حضرت پرسیدم: پس با چه نامی

او را بخوانیم؟ فرمودند:

قولوا الحجة من آل محمد ﷺ

بگوئید حجت از آل محمد ﷺ

به راستی اگر نام آن حضرت این همه احترام دارد، پس ساحت

منور و مقدسش و وجود گرانقدرش چه عظمت و احترامی خواهد داشت؟!

در محضر امام عسکری علیه السلام

نزدیک ترین امام به حضرت مهدی علیه السلام پدر بزرگوارشان امام حسن عسکری علیه السلام است، از تاریخ و سیره زندگانی آن جناب کاملاً مشخص است که برای دیدار فرزند عزیزش لحظه شماری می کرد و به وجود این خلف صالح و خاتم الاوصیاء افتخار می نمود. حکیمه خاتون عمه امام حسن عسکری علیه السلام پس از نقل جریان تولد حضرت امام زمان علیه السلام می گوید:

ابا محمد (کنیه امام حسن عسکری علیه السلام) فرمودند: فرزندم را برایم بیاور. من نیز فرزندشان را برایشان بردم، دیدم که:

«قَبْلَ وَجْهَهُ وَ يَدَيْهِ وَ رِجْلَيْهِ وَ وَضَعَ لِسَانَهُ فِي فَمِهِ وَ زُقَّةً»

امام حسن عسکری علیه السلام صورت و دو دست و پاهای او را بوسید و زبان را در کامش نهاد و از او چشیدند.^۱

۱. دلائل الامامه، ص ۳۶۸، من هو المهدی، ص ۳۶۹.

این اظهار دوستی و علاقه شدید تنها از باب محبت پدر نسبت به فرزند نیست، بلکه امام عسکری علیه السلام می داند که او کسی است که دنیا را پر از عدل و داد خواهد کرد، او حجت خدا بر زمین و تفسیرکننده آیه «جَاءَ الْحَقُّ وَ ذَهَقَ الْبَاطِلُ» است.

از جمله دعاهایی که امام حسن علیه السلام خطاب به خداوند باری تعالی عرضه می کند جملات زیر است:

«اللَّهُمَّ... اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ أَتْبَاعِهِ وَ شِيعَتِهِ وَ أَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْمُرُونَ وَ فِي عَدُوِّهِمْ يَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ.»

پروردگارا! مرا از یاران و کمک کاران و پیروان و شیعیان قرار ده و به من آنچه را که آل محمد آرزو دارند نشان ده و درباره دشمنانشان آنچه را که بیم دارند بنمایان. ای پروردگار بر حق! دعای مرا مستجاب فرما.^۱

این فقرات از دعا را ابو محمد عبدالله بن محمد از قول امام عسکری علیه السلام نقل می کند و می گوید: امام علیه السلام در صلوات بر حضرت مهدی علیه السلام این چنین فرمودند، که ما جمله پایانی آن را عرض کردیم.

رابطه امام عسکری علیه السلام با امام غائب علیه السلام

* یعقوب بن منقوش می گوید: روزی خدمت امام حسن عسکری علیه السلام رفتم، حضرت نشسته بودند و در طرف راست آقا، اطاقی بود که پرده‌ای بر در آن آویزان بود.

از حضرت پرسیدم: ای سید من، صاحب الامر چه کسی است؟ فرمودند: پرده را بالا بزن، من پرده را بالا زدم، بچه‌ای پنج ساله از آنجا خارج شد، پیشانیش گشاده و صورتش سفید، چشمانی درخشنده و... برگونه راستش خالی بود.

پس بر زانوی ابامحمد امام حسن عسکری علیه السلام نشست، امام عسکری علیه السلام فرمودند:

«هَذَا صَاحِبُكُمْ؛ این صاحب شماست.»

و بعد از آن، او برخاست و امام حسن عسکری علیه السلام به آن حضرت فرمودند:

«يَا بُنَيَّ ادْخُلْ إِلَى الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ.»

فرزندم، داخل شو تا وقت معلوم (کنایه از وقت ظهور)

پس آن حضرت داخل در آن اطاق شدند و من ایشان را می دیدم. سپس امام حسن عسکری علیه السلام به من فرمودند: ای یعقوب، به داخل اطاق نگاه کن من داخل اطاق شدم اما کسی را در آنجا ندیدم.^۱

در محضر حضرت مهدی علیه السلام

* أَنَا الْمَهْدِي، أَنَا قَائِمُ الزَّمَانِ، أَنَا الَّذِي أَمَلَّأَهَا عَدْلًا
كَمَا مَلِئْتُ جُورًا أَنَا بَقِيَّةُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ الْمُنْتَقِمُ عَنْ
أَعْدَائِهِ»^۱

منم مهدی، منم قائم، منم آنکه زمین را پر از عدل و داد می‌کند
پس از آنکه پر از ظلم شده باشد، منم بقیة الله در زمین و انتقام
گیرنده از دشمنان خدا.

* «إِنِّي أَمَانٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ كَمَا أَنَّ النُّجُومَ أَمَانٌ لِأَهْلِ
السَّمَاءِ»

بدرستی که من امان برای اهالی زمین هستم همانطور که
ستارگان امان برای اهل آسمانند.^۲

* «بِي يُدْفَعُ اللَّهُ عَزْوَجَلُ الْبَلَاءِ عَنْ أَهْلِي وَ
شِيعَتِي»^۳

به وسیله من خداوند عزوجل بلاء را از اهل من و شیعیانم دفع می‌کند.

۱. صحیفة المهدی علیه السلام، ص ۳۲۸. ۲. صحیفة المهدی علیه السلام، ص ۳۲۸. ۳. همان.

* «وَجْهَ الْاِنْتِفَاعِ بِي فِي غَيْبَتِي، فَكَالِاِنْتِفَاعِ بِالشَّمْسِ
اِذَا غَيْبَتْهَا عَنِ الْاَبْصَارِ السُّحَابِ»^۱

کیفیت بهره بردن از من در دوران غیبتم، همچون بهره بردن از خورشید در هنگامی که ابرها آن را از دیدگان پوشانده‌اند، می‌باشد.

* «أَنَا حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ وَ بَقِيَّةُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ، أَنَا
الَّذِي أَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا كَمَا مَلِئْتُ ظُلْمًا وَ
جَوْرًا»^۲

من حجت خدا در میان بندگان و تنها بازمانده در روی زمین هستم، منم کسی که زمین را پر از عدل و داد می‌کند پس از آنکه پر از ظلم و ستم شده باشد.

* «أَنَا الْقَائِمُ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَا الَّذِي أُخْرِجُ فِي
آخِرِ الزَّمَانِ بِهَذَا السَّيْفِ فَأَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا
كَمَا مَلِئْتُ ظُلْمًا وَ جَوْرًا»^۳

منم قائم آل محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ که در آخرالزمان با همین شمشیر^۴ قیام می‌کنم و روی زمین را پر از عدل و داد می‌نمایم بعد از آنکه پر از ظلم و ستم شده باشد.

۱. صحیفه‌المهدی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، ص ۳۳۸.

۲. اربعین خاتون آبادی، ص ۶۵.

۳. بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۴۱.

۴. طبق روایات شمشیر حضرت همان ذوالفقار امیرالمؤمنین صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ است.

* امام صادق علیه السلام بعد از بیان مطالبی خطاب به مفضل در خصوص ظهور حضرت مهدی علیه السلام در مورد سخنان آن حضرت هنگام ظهور خویش چنین فرمودند:

قائم علیه السلام تکیه به کعبه می زند و می فرماید:

«يَا مَعْشَرَ الْخَلَائِقِ أَلَا وَ مَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى آدَمَ وَ شَيْثَ فَهَا أَنَا آدَمُ وَ شَيْثٌ...»

ای گروه مردم، آگاه باشید، هر کس که می خواهد، آدم و شیث را ببیند اینک منم آدم و شیث.^۱ هر کس می خواهد نوح و سام را ببیند اینک منم نوح و سام. هر کس می خواهد ابراهیم و اسماعیل را ببیند اینک منم ابراهیم و اسماعیل. هر کس می خواهد موسی و یوشع را ببیند اینک منم موسی و یوشع. هر کس می خواهد عیسی و شمعون را ببیند اینک منم عیسی و شمعون. هر کس می خواهد حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم و علی علیه السلام را ببیند اینک منم محمد صلی الله علیه و آله و سلم و علی علیه السلام. هر کس می خواهد حضرت حسن علیه السلام و حسین علیه السلام را ببیند اینک منم حسن علیه السلام و حسین علیه السلام. هر کس می خواهد ائمه معصومین از فرزندان امام حسین علیه السلام را ببیند اینک من همان ائمه از فرزندان حسین علیه السلام هستم.^۲

۱. یعنی در اخلاق و رفتار و اوصاف همانند آنان می باشم.

۲. ترجمه ج ۱۳ بحار الانوار، ص ۶۴۷.

بخش دوم

گزیده ای از معارف

حضرت حجت

عجل الله تعالی فرجه الشریف

معرفی اجمالی حضرت مهدی علیه السلام

نام شریفش: م، ح، م، د

لقب مشهور: بقیة الله الاعظم، مهدی، قائم

کنیه مشهور: ابوالقاسم، اباصالح

پدر بزرگوار: حسن بن علی بن محمد بن علی بن موسی بن جعفر

بن محمد بن علی بن حسین بن علی بن ابیطالب علیه السلام

مادر مکرمه: ملیکه (ترجس) معروف به صقیل^۱

ولادت با سعادت: ۱۵ شعبان سال ۲۵۵ هجری، سامراء

غیبت صغرای حضرت: (۲۵۵-۳۲۹ هجری)

غیبت کبرای حضرت: ۳۲۹ هجری تا آنگاه که خداوند بخواهد.

نواب خاص در زمان غیبت صغری:

۱. جناب ابو عمرو عثمان بن سعید عمری رضی الله عنه

ایشان از یازده سالگی در خدمت امام هادی علیه السلام به سر می برد و بعدها به تظاهر به روغن فروشی در اوج خفقان حکومت متوکل و سایر حاکمان جور عباسی بیشترین نقش را در انتقال معارف به شیعیان بر عهده گرفت. او که از وکلاء و نواب دو امام پیشین بود، به

۱. صقیل بر وزن شریف، به معنای مصقول (جلا داده شده) است و در بعضی از متون صیقل هم ذکر شده است.

عنوان اولین نایب خاص حضرت مهدی علیه السلام معرفی شد، او در سال ۳۰۰ هجری درگذشت و در بغداد مدفون شد.^۱

۲. ابو جعفر محمد بن عثمان بن سعید عمری رضی الله عنه

ایشان پس از فوت پدر، افتخار نیابت خاص از امام زمان علیه السلام را یافت. او که چندین کتاب در فقه و حدیث نگاشته است چندین بار مورد تأیید خاص قرار گرفت و حضرت مهدی علیه السلام درباره اش فرمود:

«إِنَّهُ ثِقْتِي وَ كِتَابُهُ كِتَابِي»^۲

او مورد اطمینان من است و نوشته او نوشته من است.

او در آخر جمادی الاول سال ۳۰۵ هجری درگذشت.

۳. ابوالقاسم حسین بن روح نوبختی رضی الله عنه

محمد بن عثمان، چندی قبل از فوت خویش، به امر امام علیه السلام حسین بن روح نوبختی را به سفارت و نیابت معرفی نمود، او از بزرگان اهل علم و مشهور به فضیلت و تقوا بود.

مناظراتی که از او نقل شده است دلالت بر قدرت روحی و کثرت دانش او دارد. او چنان با اراده و با استقامت بود که یکی از دانشمندان معاصرش درباره اش گفت:

«اگر دشمنان، او را ریز ریز کنند او امام زمان علیه السلام را به

۱. حیاة الامام المهدی علیه السلام، قرشی، ص ۱۲۱ - ۱۲۳، بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۴۴.

۲. تنقیح المقال، ج ۳، ص ۱۴۹.

آنان نشان نخواهد داد»^۱

او بیست و یک سال در مقام نیابت خاص باقی ماند و در سال ۳۲۶ هجری درگذشت و در «بغداد» مدفون گشت.^۲

۴. ابوالحسن علی بن محمد سمّری رحمته الله

در عظمت و مقام او کافی است که با وجود شخصیت‌های عظیم علی و تقوا و مؤلفین گران قدری همچون «محمد بن یعقوب کلینی» صاحب «کافی»، تنها او افتخار نیابت خاص امام زمان علیه السلام را پیدا کرد. شش روز قبل از وفات او امام زمان علیه السلام در نامه‌ای از مرگش خبر داد و شروع غیبت کبری را به اطلاع مسلمانان رساند.

او در نیمه شعبان سال ۳۲۹، به جوار رحمت حق انتقال یافت.^۳ نواب عام در زمان غیبت کبری:

مراجع معظم تقلید که راویان احادیث ائمه هدی علیهم السلام می‌باشند.

اسامی حضرت به زبان فارسی:

- ۱- ایزدشناس ۲- ایستاده ۳- بهرام ۴- بنده یزدان ۵- پرویز
- ۶- خجسته ۷- خسرو ۸- خداشناس ۹- راهنما ۱۰- کیقباد
- ۱۱- سروش یزدان ۱۲- فردوس ۱۳- فرخنده ۱۴- فیروز

۱. مراقد المعارف، ج ۱، ص ۲۵. ۲. منتخب الاثر، ص ۳۹۳.

۳. بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۶۱ - ۳۶۰.

بخشی از خصائص آن حضرت

در کتاب شریف نجم الثاقب در خصوص حضرت ولی عصر علیه السلام چهل و شش ویژگی نقل می‌کند که عناوین آنها به این شرح است:

۱. امتیاز نور آن حضرت در عالم انوار ائمه علیهم السلام
۲. شرافت نسب که از طرف پدر به حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و از طرف مادر به شمعون وصی حضرت عیسی علیه السلام می‌رسد.
۳. بردن آن حضرت در روز ولادت به سرا پرده عرش و خطاب خداوند به آن جناب.

۴. بیت الحمد خانه‌ای است که اختصاص به حضرت دارد و از روز تولد چراغی در آن روشن شده است که تا روز ظهور آن حضرت خاموش نمی‌شود.

۵. جمع میان کنیه حضرت رسول صلی الله علیه و آله - ابوالقاسم - با اسم پیامبر که برای غیر او حرام است.

۶. حرمت بردن نام آن حضرت.
۷. ختم وصایت حجت در روی زمین به آن جناب.
۸. غیبت از روز ولادت و سپرده شدن به روح القدس.
۹. عدم معاشرت با کفار و منافقین و فاسق، در حالی که بقیه ائمه و انبیاء بعضی اوقات بر اساس مصالحی حتی پشت سر فاسق نماز می خواندند مثل حضرت امیر علیه السلام.
۱۰. نبودن بیعت احدی از جبّارین برگردنش.
۱۱. علامتی مانند علامت ختم نبوت پیامبر در کتف مبارک به عنوان ختم وصایت.
۱۲. خداوند آن حضرت را در کتب آسمانی و اخبار معراج از سایر اوصیاء علیهم السلام به ذکر او با القاب مختلف و نبردن نام شریفش اختصاص داد.
۱۳. ظاهر شدن آیات غریبه و علامات آسمانی و زمینی برای ظهورش.
- «سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَ فِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ»^۱**
۱۴. ندای آسمانی به اسم آن حضرت مقارن ظهور.
- «وَ اسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ»^۲**
۱۵. افتادن افلاک از سیر و سرعت در زمان ظهور که حضرت هفت

۱. سوره مبارکه فصلت، آیه شریفه ۵۳. ۲. سوره مبارکه ق، آیه شریفه ۴۱.

سال حکومت می‌کند که در واقع ۷۰ سال است و هر روز ماهی و هر ماه سالی حساب می‌شود.

۱۶. دارا بودن مصحف حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بدون تغییر که حضرت علی علیه السلام بعد از وفات پیامبر صلی الله علیه و آله جمع آوری کرد..

۱۷. سایه انداختن ابری سفید بر سر آن حضرت.

۱۸. بودن ملائکه و جن در لشکر آن حضرت، که به روایتی چهل و

شش هزار ملک و شش هزار جن و یا به روایتی همان ملائکی که

حضرت نوح علیه السلام را در کشتی و در آتش با ابراهیم علیه السلام و با موسی علیه السلام

در شکاف دریای نیل و با عیسی علیه السلام وقتی که به آسمان بالا رفت که

مجموعاً ۱۳۳۱۳ ملک می‌شوند و چهار هزار ملک که در روز عاشورا

می‌خواستند حضرت سیدالشهداء علیه السلام را کمک کنند.

۱۹. تأثیر نگذاشتن طول روزگار بر چهره و اعضاء و قوای آن

حضرت که موقع ظهور به شکل انسانی چهل ساله و یا سی ساله ظاهر می‌شود.

۲۰. وحشت و نفرت از میان حیوانات برداشته می‌شود، چنانچه

پیش از کشته شدن هابیل علیه السلام بود.

۲۱. بودن جمعی از مردگان در رکاب آن حضرت که به این حالت

رجعت گفته می‌شود، مثلاً ۲۷ نفر از قوم حضرت موسی علیه السلام و هفت

نفر اصحاب کهف و مالک اشتر و ابوذر و سلمان فارسی و...^۱

۲۲. ظاهر شدن گنج ها و ذخائر زمین.

۲۳. زیاد شدن باران و گیاه و درختان و نعمت ها به گونه ای که

حالت زمین مغایر با حالات قبلی زمین می شود.

﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ﴾^۲

۲۴. تکمیل عقول مردم به برکت وجود آن حضرت و رفتن کینه و

حسد از دل ها که بعد از مرگ هابیل عارض بر انسان شد و کثرت علوم

در دل های مؤمنین که مؤمنی به مؤمن دیگر احتیاج نداشته باشد.

﴿يُغْنِي اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ﴾^۳

۲۵. قوت خارج از عادت در گوش ها و چشم های اصحاب آن

حضرت که اگر حضرت از چهار فرسخی صحبت کند اصحاب می شنوند.

۲۶. طول عمر اصحاب و انصار آن حضرت.

۲۷. رفتن دردها و بلاها از بدن های انصار و یاران.

۲۸. داشتن قوت چهل مرد در هر یک از انصار.

۲۹. استغنای مردم بوسیله نور آن حضرت از نور آفتاب و ماه.

۱. از حضرت صادق عجل الله تعالی فرجه منقول است: هر که چهل صبح دعای عهد را بخواند از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آن حضرت باشد و حق تعالی به هر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه

از او محو کند، (مفاتیح الجنان). ۲. سوره مبارکه ابراهیم، آیه شریفه ۴۸.

۳. سوره مبارکه نساء، آیه شریفه ۱۳۰.

﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾^۱

۳۰. بودن پرچم رسول الله صلی الله علیه و آله که با آن جناب در جنگ بدر بود.
 ۳۱. سازگار نشدن زره حضرت رسول مگر بر قامت آن حضرت.

* * *

۳۲. ابری مخصوص که خداوند برای او ذخیره کرده است که آن حضرت را در راههای هفت آسمان و هفت زمین می برد.
 ۳۳. برداشته شدن تقیه و خوف از دست کفار و منافقین.

﴿لَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا

يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾^۲

۳۴. گسترش حکومت آن حضرت از مشرق و مغرب زمین.

﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَ

كَرْهًا﴾^۳

۳۵. پر شدن تمام زمین از عدل و داد به وسیله آن حضرت.
 ۳۶. حکم فرمودن در میان مردم بوسیله علم امامت و نخواستن نشانه و شاهد مثل حضرت داوود و سلیمان.
 ۳۷. آوردن احکام مخصوصی که تا عهد آن حضرت ظاهر و اجرا نشد.

۱. سوره مبارکه زمر، آیه شریفه ۶۹. ۲. سوره مبارکه نور، آیه شریفه ۵۵.

۳. سوره مبارکه آل عمران، آیه شریفه ۸۳.

۳۸. بیرون آمدن تمام مراتب علوم که علوم بیست و هفت حرفند و تا قبل از ظهور دو حرف (طبیعت و ماوراءالطبیعت) ^۱ از آن باز شده است.
۳۹. آوردن شمشیرهای آسمانی برای انصار.
۴۰. اطاعت کردن حیوانات از اصحاب آن حضرت.
۴۱. بیرون آمدن دورود از آب و شیر در شهر کوفه - که مقرر حکومت آن حضرت است - از سنگ حضرت موسی علیه السلام که با آن جناب است.
۴۲. امتیاز آن حضرت در شب معراج از طرف خداوند تبارک و تعالی.
۴۳. یاری حضرت بوسیله حضرت عیسی علیه السلام و نماز خواندن پشت سر آنجناب.
۴۴. جایز نبودن هفت تکبیر بر جنازه بعد از حضرت امیر علیه السلام مگر آن حضرت.
۴۵. قتل دجال بوسیله آن حضرت.
- ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا﴾** ^۲
۴۶. انقطاع سلطنت ظالمین در دنیا.

۲. سوره مبارکه انعام، آیه شریفه ۶۵.

۱. به نقل از یکی از اساتید محترم.

علل غیبت آن حضرت

از مجموعه روایاتی که در کتاب «جهان در آینده» جمع آوری شده است چند علت برای دوران غیبت حضرت بدست می آید که با مختصری توضیح به این شرح است:

* خوف: که از حضرت رسول صلی الله علیه و آله پرسیدند: چرا آن حضرت غایب است؟

فرمودند: می ترسد از کشتن.

* نبودن ناصر: حضرت صادق علیه السلام فرمودند: خداوند برای شما در امام حسین علیه السلام فرج قرار داده بود، چون او را یاری نکردند آن فرج به تأخیر افتاد.

مولی علی علیه السلام و امام حسن علیه السلام از نبودن ناصر شکایت می کردند. مخصوصاً حضرت هادی علیه السلام و امام حسن عسکری علیه السلام در سامراه در شدت تقیه و حبس تحت نظر بودند و امام موسی علیه السلام فرمودند:

«فَرَزْتُ مِنْكُمْ لِمَا خِفْتُمْ»^۱

چون حضرت کوبنده ظالمان و دولتهای ظلم است و حکومت‌ها انتظار به دنیا آمدنش را می‌کشیدند تا آن حضرت را به شهادت برسانند، آن جناب از نظرها غائب شدند.

* امتحان: حضرت باقر علیه السلام فرمودند: ظهور او بعد از غیبتی طولانی خواهد بود. لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يُطِيعُهُ بِالْغَيْبِ وَ يُؤْمِنُ بِهِ؛ تا خداوند مطیعان دوران غیبت و مؤمنین را معلوم نماید.

* مهلت: مانند بعد از حضرات شیث تا ادریس، از نوح و هود، تا صالح از صالح تا ابراهیم، از یوسف تا موسی، از عیسی تا حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم که به این مهلت فتره می‌گویند.

* مشابهت به انبیاء که از آن جمله‌اند: حضرات ادریس، صالح، موسی، ابراهیم علیهم السلام و....

* به حکومت رسیدن همه اقشار

«قَالَ الصَّادِقُ علیه السلام: مَا يَكُونُ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى لَا يَبْقَى صِنْفٌ مِنَ النَّاسِ وَقَدْ وَلَّوْا عَلَي النَّاسِ حَتَّى لَا يَقُولُ قَائِلٌ أَنَاؤُ وَ لَيْنَا، لَعَدَلْنَا ثُمَّ يَقُمُ الْقَائِمُ بِالْحَقِّ وَ الْعَدْلِ.»

۱. سوره مبارکه شعراء، آیه شریفه ۲۱.

ظهور صورت نمی‌پذیرد تا همه مردم از هر صنفی به حکومت برسند، به حدی که در وقت ظهور کسی نگوید اگر من به حکومت می‌رسیدم، عادلانه حکومت می‌کردم، بعد از آن قائم به حق و عدل قیام می‌کند.

* بی وفائی در عهد: حضرت مهدی علیه السلام در توقیعی که به شیخ مفید صادر فرمودند، فرموده است: اگر چنانچه شیعیان ما که خداوند ایشان را به اطاعت خود موفق کند، همه با هم در وفای به عهد ما مجتمع و یک دل بودند، فیض ملاقات ما برایشان به تأخیر نمی‌افتاد....

* کردار بد: از جملات حضرت استفاده می‌شود که نگرانی و دلگیری آن حضرت از اعمال دوستان، خود دخیل در غیبت و طول غیبت است که از آن جمله به علی بن مهزیار فرمودند: ... شما به زیادی اموال پرداخته‌اید و بر ضعفای مؤمنین تجبر به خرج دادید و قطع رحم کردید.

* مانور باطل:

«لِلْبَاطِلِ جَوْلَةٌ وَ لِلْحَقِّ دَوْلَةٌ»

برای باطل جولانی است و برای حق دولتی و دورانی.

* سرّ خدا: امام صادق علیه السلام فرمودند: این امری است از امر خدا و

سرّیست از سرّ خدا و غیبتی است از غیبت خدا...

علائم ظهور

در مورد علائم ظهور، روایات متعددی وجود دارد که بخشی از آنها مربوط به علامات حتمی و بخشی علامات غیر حتمی می باشد که علامات حتمی به شرح زیر می باشند:

* خروج سفیانی

که از وادی یابس (بین مکه و شام) فردی به نام عثمان بن عنبسه که سرخ چهره و کبود چشم، آبله رو، بد منظر و ستمگر و خیانتکار است قیام می کند.^۱

آری، خروج سفیانی در ماه رجب و صیحه آسمانی در ماه رمضان است و در روز عاشورا نهضت جهانی حضرت بقیة الله علیه السلام آغاز می شود پیش از آنکه دوازده ماه از خروج سفیانی بگذرد.^۲

۱. منتهی الامال، ج ۲.

۲. غیبت نعمانی، ص ۱۶۰، بشارة الاسلام، ص ۹۷.

* خروج سید حسنی و شهادت سید حسنی معروف به نفس زکیه.
 سید حسنی از بزرگان شیعه می باشد که از ناحیه دیلم و قزوین
 خروج می کند. ^۱ امام علی علیه السلام فرمودند: نفس زکیه بین رکن و مقام
 کشته می شود و در محرم همان سال حجت علیه السلام قیام می کند. ^۲
 * ندای آسمانی:

امام باقر علیه السلام فرمودند: منادی از آسمان می گوید:
 حق با علی علیه السلام و شیعیان اوست... در زمانی رخ می دهد که سرما
 و زلزله های زیادی در آن سال بوجود آید. ^۳

* کسوف آفتاب در نیمه رمضان و خسوف ماه در آخر آن. ^۴
 قابل ذکر است که علائم ظهور به صورت مختلف ظاهر می شوند
 که در این مورد حضرت علی علیه السلام می فرماید: علائم آخرالزمان در یک
 جا و مکان مشاهده نمی شود و بلکه در نقاط مختلف دنیا ظاهر
 می شود و دیگر این که چه بسا، بسیاری از علائم ظاهر نشوند و
 ظهور فرزند ما مهدی علیه السلام واقع گردد.

۲. الزام الناصب، ص ۱۷۶.
 ۴. منتهی الامال، ج ۲، ص ۸۷۷.

۱. منتهی الامال، ج ۲.
 ۳. منتخب الاثر، ص ۴۵۷.

علائمی که تاکنون واقع شده‌اند

۱. اختراعات و اکتشافات
۲. سفر به کرات دیگر
۳. تلاطم موجود در کل دنیا
۴. غارت و تجاوز به حقوق دیگران
۵. اشاعه فسق و فجور
۶. گریزان بون از دین و مجالس علماء
۷. فرار از آثار ائمه علیهم السلام
۸. اشتیاق به بلاد و کتب فرنگ و دل از مسلمانان کشیدن
۹. پرستش خدا از روی ریا
۱۰. ضایع کردن نماز
۱۱. نترسیدن از آیات عذاب
۱۲. از بین رفتن امانتداری و وفاداری

۱۳. فقر و تنگدستی زیاد

۱۴. چیره شدن کفار بر مسلمین

۱۵. خروج سلاطین عجم از وابستگی به کفار

۱۶. کم شدن عمر

۱۷. شیوع مرگ جوانان

۱۸. سریع گذشتن زمان

۱۹. ایجاد صفوف

۲۰. نزدیک شدن بازارها به یکدیگر

۲۱. غیبت کردن میوه مجالس می شود

۲۲. احترام از میان مردم می رود

۲۳. فراوانی دروغ و بهتان

۲۴. لجاجت و بد اخلاقی

۲۵. مؤمن از کنیز خوارتر می شود

۲۶. قیام مردی از قم که مردم را به حق دعوت می کند

۲۷. تعطیل شدن پایگاه علم در نجف^۱

۲۸. بسته شدن راه حج به مدت سه سال.

که جناب علی به مهزیار در وقت ملاقات با امام زمان علیه السلام پرسید:

آقای من چه وقت قیام می فرمائید؟

حضرت پاسخ دادند: موقعی که راه حج را بروی شما بستند و خورشید و ماه در یک جا جمع شوند و ستارگان در اطراف آنان به گردش در آیند.^۱

۲۹. ظهور وقایعی بین جمادی و رجب:

«قال علی علیه السلام: وا عَجَبًا كُلَّ الْعَجَبِ بَيْنَ جَمَادِي وَ رَجَبٍ، مِنْ جَمْعِ شِتَابٍ وَ حَضْرِ نَبَاتٍ وَ أَصْوَاتٍ بَعْدَ أَصْوَاتٍ.»

عجیب است، عجیب است وقایعی که بین ماه جمادی و رجب رخ می دهد، از اجتماع پراکنده و از بین رفتن گیاهان و صداهایی پس از یکدیگر.^۲

که این روایت را به جنگ بین عراق و کویت که منجر به جنگ آمریکا و عراق شد، تطبیق می دهند.

۳۰. شیوع بیماری های مختلف و ایدز

در روایت آمده است که:

قیام نمی کند مگر زمانی که پیش از آن بیماری «وبا» آید و جنگ خونین بین عرب و... واقع شود. وقتی آخرالزمان فرا رسد بیماری از فحشاء مردم جهان را تهدید به مرگ می کند.

۱. غیبت شیخ طوسی، ص ۱۵۹.

۲. ینایع المودة، ج ۳، ص ۱۹۳.

عصر ظهور

دوران شکوهمند پس از ظهور حضرت مهدی علیه السلام از دیدگاه‌های گوناگون در ضمن احادیث و روایات معصومین علیهم السلام به تصویر کشیده شده است: ^۱

۱. حاکمیت اسلام در سراسر گیتی:

امام صادق علیه السلام فرمود:

«وقتی قائم قیام کند، هیچ سرزمینی نمی‌ماند مگر اینکه ندای شهادت به یگانگی خدا و نبوت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم در آن به گوش برسد.» ^۲

۲. اقامه کامل حدود الهی:

امام کاظم علیه السلام در تفسیر آیه ۱۷ سوره حدید فرمود:

«این که خداوند زمین را بعد از مرگش زنده می‌کند. مراد این نیست که زمین را با باران زنده می‌کند، بلکه خداوند مردانی را بر می‌انگیزد که زمین را با احیای عدالت و اقامه حدود الهی زنده سازند.» ^۳

۱. به برخی از موارد تحت عنوان خصائص حضرت حجت علیه السلام اشاره شده است.

۲. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۴۰. ۳. مکیال المکارم، ج ۱، ص ۸۱.

۳. احیای معارف قرآنی:

حضرت امام علی علیه السلام در ذکر دست آوردهای قیام حضرت مهدی علیه السلام می فرمایند:

«آن زمان که مردم قرآن را طبق هواهای خویش توجیه کرده باشند او رأی و فکر آنان را به سمت قرآن سوق می دهد و آن را در خدمت حقایق قرآنی قرار می دهد... پس به شما نشان خواهد داد که چگونه کتاب و سنت فراموش شده و مفاهیم زنده آن را احیاء خواهد کرد.»^۱

۴. نابودی ستم و برقراری عدالت:

رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمود:

مهدی از فرزندان من است، او را غیبتی است، هنگامیکه ظهور کند، زمین را از عدل و داد آکنده سازد؛ همانگونه که از ظلم و ستم پر شده است.»^۲

۵. تجدید اسلام:

امام باقر علیه السلام فرمود:

آنچه پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم انجام داد او نیز انجام می دهد،

۱. نهج البلاغه، خطبه ۱۳۴، ملاحم. ۲. ینابیع المودة، ص ۴۴۸.

بنیان‌های پیشین را درهم می‌شکند، چنان که
رسول الله صلی الله علیه و آله امر جاهلیت را در هم شکست، و او
اسلام را دوباره از سر می‌گیرد.»^۱

۶. کمال دانش در بین مردم:

علم بیست و هفت حرف است، همه معارفی که
پیامبران علیهم السلام آورده‌اند، فقط دو حرف است. وقتی که
قائم ما قیام کند بیست و پنج حرف دیگر علم را ابراز
کند و آن را در بین مردم گسترش دهد.»^۲

۷. رشد عقلی:

امام باقر علیه السلام فرمود:

وقتی قائم ما قیام کند، خداوند دست بر سر بندگان
نهد و عقول آنان را جمع کند و سامان بخشد و فکر و
اندیشه آنان را کامل گرداند.»^۳

۸. امنیت و آسایش:

از صحف ادریس علیه السلام نقل شده که:

«در زمان خروج قائم آل محمد به زمین امنیت

۲. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۳۶.

۱. مکیال المکارم، ج ۱، ص ۵۷.

۳. منتخب الاثر، ص ۴۸۳، به نقل از کافی.

بخشیده می‌شود، ضرر رسانیدن به هم و ترس از

یکدیگر از بین می‌رود.»^۱

و امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

«در آن زمان ذنی بین عراق تا شام پیاده می‌رود؛ در

حالی که هیچ کس و هیچ چیز او را نمی‌ترساند.»^۲

۹. یگانگی و محبت در بین مردم:

امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

«اگر قائم ما قیام کند... کینه و ستیزه و جدل از

دل‌های بندگان برود.»^۳

۱۰. تطهیر زمین از گناه:

امام صادق علیه السلام در بیان حال مردم پس از ظهور حضرت مهدی علیه السلام

می‌فرمایند:

«مردم در زمین به نافرمانی خدا نمی‌پرازند.»^۴

۲. مکیال المکارم، ج ۱، ص ۱۰۱.

۴. منتخب الاثر، ص ۴۹۷.

۱. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۸۴.

۳. همان.

وظایف منتظران

در کتاب شریف منتهی الامال تکالیفی نسبت به منتظران آن حضرت بیان می‌کند:

* مهموم بودن بخاطر:

الف: نرسیدن دست به دامان وصالش.

ب: ممنوع بودن اجرای احکام.

ج: بیرون آمدن جمعی از دزدان و افکندن شبهات و شکوک در

قلوب عوام حتی خواص.

* انتظار فرج در ظهور آن حضرت

* دعا کردن برای حفظ وجود آن حضرت

* صدقه دادن برای حفظ وجود آن حضرت

* حج کردن به نیابت امام عصر علیه السلام

* برخاستن برای تعظیم شنیدن اسم مبارک آن حضرت، خصوصاً

اسم مبارک «قائم».

* تضرع و مسئلت از خداوند به جهت حفظ ایمان و دین

* استغاثه به آن حضرت در هنگام شدائد و امراض و بلاها.

* تزکیه نفس و خودسازی، چراکه منتظران مصلح خود باید صالح باشند.

* اصلاح جامعه.

توقعات حضرت حجت علیه السلام از شیعیان

در کتاب مکیال المکارم در معرفت امام زمان علیه السلام مرحوم آیت الله سید محمد تقی موسوی اصفهانی چهل مورد را بیان می کند که به شرح ذیل است: ^۱

۱. منتظر فرج و ظهور آن حضرت بودن.
۲. چون چرا در امر ظهور آن جناب نکند و آنچه از حضرت می رسد صحیح و مطابقت حکمت بداند و صبر در زمان غیبت.
۳. صدقه دان بقصد سلامت آن جناب.
۴. غمگین بودن و گریه کردن به جهت مفارقت و دوری آن حضرت.
۵. شناختن صفات و عزم بر یاری آن جناب در هر حال داشتن.
۶. برخواستن به جهت احترام نام آن بزرگوار خصوص اسم قائم علیه السلام.

۷. اگر بتواند قربانی کند به نیابت آن حضرت.

۸. در حاجات مهم به آن حضرت متوسل شدن.

۹. ذکر نمودن فضائل و کمالات آن حضرت.

۱۰. دعوت مردم بسوی معرفت آن حضرت و خدمت به آن بزرگوار.

۱۱. هدیه نمودن اعمال صالحه خود به حضرت مانند قرائت قرآن.

۱. البته به برخی از آنها تحت عنوان وظایف منتظران اشاره شده است.

۱۲. زیارت نمودن و سلام کردن به آن حضرت علیه السلام در هر مکان.
۱۳. دعا کردن به وجود مبارک آن بزرگوار و طلب فتح و نصرت و ظهور آن حضرت از خدا.
۱۴. سرودن و خواندن شعر در ذکر فضائل و مناقب آن حضرت.
۱۵. دعا به جهت حفظ ایمان و دین در مقابل شبهات شیاطین.
۱۶. رفع کردن شبهات در دین توسط علماء.
۱۷. اهتمام در ادای حقوق برادران دینی.
۱۸. حفظ زبان به غیر از یاد خدا.
۱۹. اقتدا کردن و تأسی جستن به اخلاق و اعمال آن حضرت.
۲۰. متفق شدن بر توبه واقعی و بازگرداندن حقوق به صاحبان آنها.
۲۱. ناشناس ماندن و پرهیز از مشهور شدن.
۲۲. عدم شرکت در مجالسی که نام آن حضرت علیه السلام، را مسخره می کنند.
۲۳. خوشحال کردن مؤمنین.
۲۴. حج رفتن، طواف کعبه به نیابت از آن حضرت علیه السلام و نایب فرستان از طرف حضرت به حج.
۲۵. زیارت مشاهد رسول اکرم و ائمه اطهار علیهم السلام به نیت آن حضرت.
۲۶. سعی در خدمت کردن و یاری آن حضرت.
۲۷. تجدید بیعت با آن حضرت در هر روز خصوصاً هر جمعه.

۲۸. دیدار مؤمنین صالح و شیعیان مخلص آن حضرت.
۲۹. محبت امام عصر علیه السلام به طور خاص.
۳۰. اظهار اشتیاق به دیدار آن حضرت.
۳۱. تشکیل مجالس فضائل و مناقب آن حضرت.
۳۲. دعا جهت این که ما از یاران حضرت می باشیم.
۳۳. رعایت حقوق آن حضرت.
۳۴. نفرین به دشمنان آن حضرت.
۳۵. توبه حقیقی از گناهان و تهذیب نفس کردن و اهتمام نمودن در تحصیل صفات حمیده و اخلاق پسندیده.
۳۶. تقیه کردن از اشرار.
۳۷. صبر کردن بر اذیت و تکذیب.
۳۸. دعا برای جلوگیری از فراموشی یاد آن حضرت.
۳۹. صلوات فرستان بر آن حضرت «صلوات مأثوره»^۱.
۴۰. طلب معرفت آن حضرت از خداوند متعال که دعای «اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي نَفْسِكَ»^۲ می باشد.

۱. که در بخش زیارات و ادعیه آمده است.

۲. که در بخش زیارات و ادعیه آمده است.

چگونگی بهره‌گیری از امام غائب علیه السلام

از رسول خدا صلی الله علیه و آله پرسیدند: آیا شیعیان در زمان غیبت از وجود حضرت مهدی علیه السلام نفع می‌برند؟ حضرت فرمودند: از ایشان نفع می‌برند اگر چه ابر آن را پوشانده باشد (مانند آفتابی که پشت ابر است).

در این تشبیه نکات زیر قابل طرح است:

* نور وجودی و علم و هدایت توسط آن حضرت به خلائق می‌رسد همانطور که نور و روشنائی خورشید به مردم می‌رسد.

* وقتی که آفتاب پشت ابر قرار گرفت اگر چه مردم از نورش استفاده می‌کنند اما لحظه به لحظه منتظر نمایان شدن و ظاهر شدنش هستند که حضرت مهدی علیه السلام نیز همین طور است.

* منکر وجودش مانند کسی است که آفتاب پشت ابر را انکار کند.

* گاهی می‌شود که پنهان شدن آفتاب پشت ابر برای مردم اصلح و

انفع باشد مثل غیبت حضرت در این زمان.

* نگاه کردن به آفتاب بدون واسطه (مثل ابر) و به صورت آشکار

ممکن نیست و چه بسا به سبب نگاه کردن مستقیم انسان کور شود، همچنین آفتاب ذات مقدس آن حضرت باعث می شود که ظهورش بدیده دل‌های بندگان ضرر برساند همانطور که گروه‌های زیادی از شیعیان در دوران امامت ائمه پیش (مانند حضرت امیر علیه السلام) پراکنده شدند.

* آفتاب گاهی از پشت ابر خارج می شود ولی همه آن را نمی توانند ببینند همچنین ممکن است آن حضرت در ایام غیبت برای بعضی ظاهر شود و دیگران نبینند.

* ائمه نفعشان برای تمام مردم عمومیت دارد، مانند آفتاب مثل افرادی از دیگر ادیان که خدمت امام رضا علیه السلام می روند و شفا می گیرد.

* تابیدن آفتاب به قدر روزنه‌های هر خانه است و انوار هدایت حضرت مهدی علیه السلام به قدر رفع موانع از هوس‌ها و شهوات و علایق دنیوی و دفع حجاب‌ها است.

رهبر معظم انقلاب حضرت آية الله خامنه‌ای:

امروز وجود مقدس حضرت حجت ارواحنا فداه
در میان انسانهای روی زمین منبع برکت، منبع علم،
منبع درخشندگی، زیبایی و همه خیرات است.

بخش سوم

ارتباط ما با

حضرت حجیت

عجل الله تعالی فرجه الشریف

دعای عهد

از حضرت صادق علیه السلام منقول است هر که چهل صباح این عهد را بخواند از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آن حضرت باشد و حقتعالی به هر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن عهد این است: پس سه مرتبه دست به ران راست خود میزنی و در هر مرتبه میگوئی:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّوْرِ الْعَظِيْمِ وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيْعِ وَ
رَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ وَ مُنْزِلَ التَّوْرِيَةِ وَ الْاِنْجِيْلِ وَ الزُّبُوْرِ وَ رَبَّ الظُّلِّ
وَ الْحُرُوْرِ وَ مُنْزِلَ الْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ وَ رَبَّ الْمَلٰٓئِكَةِ الْمُقْرَبِيْنَ وَ الْاَنْبِيَاۗءِ
وَ الْمُرْسَلِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيْمِ وَ بِنُوْرِ وَجْهِكَ
الْمُنِيْرِ وَ مُلْكِكَ الْقَدِيْمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ اَشْرَقَتْ بِهٖ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُونَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلَحُ بِهِ الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ
يَا حَيَّاقْبَلْ كُلَّ حَيٍّ وَ يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَ يَا حَيَّاحِينَ لَا حَيَّ يَا
مُحْيِيَ الْمَوْتَى وَ مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا
الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ
الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ
مَغَارِبِهَا سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ عَنِّي وَ عَنِ الْوَالِدِئِ مِنْ
الصَّلَوَاتِ زِينَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَ مَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ
وَ أَحَاطَ بِهِ كِتَابُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُّدَلَهُ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِي هَذَا وَ مَا عِشْتُ
مِنْ أَيَّامِي عَهْدًا وَ عَقْدًا وَ بَيْعَةً لَهُ فِي عُنُقِي لِأَحْوَالِ عَنِّيهَا وَ لِأَزْوَالِ
أَبْدَاءِ اللَّهِمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ الدَّائِبِينَ عَنْهُ وَ
الْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ وَ الْمُتَمَتِّلِينَ لِأَوْامِرِهِ وَ
الْمُحَامِلِينَ عَنْهُ وَ السَّابِقِينَ إِلَى إِزَادَتِهِ وَ الْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهُمَّ
إِنْ خَالَ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا
فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي مُؤْتَرِّرًا كَفَنِي شَاهِرًا سَيْفِي مُجَرِّدًا قِنَاتِي مُلَبِّيًا
دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَ الْبَادِي اللَّهُمَّ أَرِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَ
الغُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَ ائْحُلْ نَاطِرِي بِنَظَرَةٍ مِنِّي إِلَيْهِ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَ
سَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَ أَوْسِعْ مَنَهْجَهُ وَ اسْلُكْ بِي مَحَجَّتَهُ وَ أَنْفِذْ أَمْرَهُ وَ
اشْدُدْ أَرْزَهُ وَ اعْمُرِ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ وَ أَحْيِ بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَ

قَوْلِكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ
 فَاطْهِرِ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِيَّكَ وَابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ الْمُسَمَّى بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتَّى
 لَا يَطْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا مَرْقَةٌ وَ يُحِقُّ الْحَقُّ وَ يُحَقِّقُهُ وَ اجْعَلْهُ
 اللَّهُمَّ مَفْرَعًا لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ وَ نَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ
 وَ مُجَدِّدًا لِمَا عَطَلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَ مُشِيدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ
 دِينِكَ وَ سَنَنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِمَّنْ
 حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَ سُرِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِرُؤْيَيْتِهِ وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَ ارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ
 اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْغُمَّةَ عَنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَ عَجِّلْ لَنَا ظُهُورَهُ
 إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَ نَرِيهِ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ. پس

سه مرتبه دست به ران راست خود میزنی و در هر مرتبه میگوئی

الْعَجَلُ الْعَجَلُ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ

زیارت آل یاسین

چنانچه شیخ جلیل احمد بن ابیطالب طبرسی؛ در کتاب شریف احتجاج روایت کرده که از ناحیه مقدسه بیرون آمد به سوی محمد حمیری بعد از جواب از مسائلی که از آن حضرت سؤال کرده بود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا لِأَمْرِهِ تَعْقِلُونَ وَلَا مِنْ أَوْلِيَائِهِ
تَقْبَلُونَ حِكْمَةً بِاللِّغَةِ فَمَا تُغْنِي النُّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ السَّلَامُ
عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ سَلَامٌ عَلَى آلِ يَسِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا دَاعِيَ اللَّهِ وَرَبَّنَا آيَاتَةَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ وَدِيَانَ دِينِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَنَاصِرَ حَقِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
وَدَلِيلَ إِرَادَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِي كِتَابِ اللَّهِ وَتَرْجُمَانَهُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ فِي أَنْأَى لَيْلِكَ وَأَطْرَافِ نَهَارِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي
أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيثَاقَ اللَّهِ الَّذِي أَخَذَهُ وَوَكَّدَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي ضَمِنَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ
الْمَضْبُوبُ وَالْعَفْوُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَعَدَا غَيْرِ مَكْذُوبِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ جِئْنَا بِقَوْمِ السَّلَامِ عَلَيْكَ جِئْنَا بِقَعْدِ السَّلَامِ عَلَيْكَ جِئْنَا بِقَرَّةِ
وَتَبَيَّنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ جِئْنَا بِتُصَلَّى وَتَقَنَّتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ جِئْنَا بِتَرْكَعِ

وَتَسْجُدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَهَلَّلُ وَتُكَبِّرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَحْمَدُ
 وَتَسْتَغْفِرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصْبِحُ وَتُمْسِي السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي
 اللَّيْلِ إِذَا يَعْشَى وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأَمَامُ الْمَأْمُونُ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُقَدَّمُ الْمَأْمُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ
 أَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ أَبِي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ
 مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ لِأَحَبِّبَ إِلَهُهُ وَأَهْلَهُ وَأَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ أَنْ
 عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ حُجَّتُهُ وَالْحُسَيْنَ حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ
 بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ
 وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
 حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
 حُجَّةُ اللَّهِ أَنْتُمْ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَأَنَّ رَجَعْتَكُمْ حَقًّا لَارِيبَ فِيهَا يَوْمَ
 لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا
 خَيْرًا وَأَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَأَنَّ نَاجِرًا وَتَكْبِيرًا حَقٌّ وَأَشْهَدُ أَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ
 وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَأَنَّ الصُّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِرْصَادَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ
 وَالْحَشْرَ حَقٌّ وَالْحِسَابَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَالْوَعْدَ
 وَالْوَعِيدَ بِهِمَا حَقٌّ يَا مَوْلَايَ شَقِيٌّ مَنْ خَالَفَكَمْ وَسَعِدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ
 فَأَشْهَدُ عَلَى مَا أَشْهَدْتُكَ عَلَيْهِ وَأَنَا وَإِلَى لَكَ بَرِيٌّ مِنْ عَدُوِّكَ فَالْحَقُّ
 مَا رَضَيْتُمُوهُ وَالْبَاطِلُ مَا اسْخَطْتُمُوهُ وَالْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ

وَالْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَنَفْسِي مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ
 بِرَسُولِهِ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِكُمْ يَا مَوْلَايَ أَوْلِيكُمْ وَأَخْرِكُمْ وَنُصْرَتِي
 مُعَدَّةٌ لَكُمْ وَمَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ أَمِينَ أَمِينَ وَ بَعْدَ أَنْ آتَى دَعَاءَ
 خَوَانِدَه شُود : اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ
 وَكَلِمَةِ نُورِكَ وَاَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِيْنِ وَصَدْرِي نُورَ الْاِيْمَانِ
 وَفِكْرِي نُورَ النَّبِيَّاتِ وَعَزْمِي نُورَ الْعِلْمِ وَقُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ وَلِسَانِي
 نُورَ الصِّدْقِ وَدِيْنِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَبَصَرِي نُورَ الضِّيَاءِ
 وَسَمْعِي نُورَ الْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتِي نُورَ الْمُوَالَاةِ لِمُحَمَّدٍ وَاِلَيْهِ عَلَيْهِمُ
 السَّلَامُ حَتَّى الْفَاكِ وَقَدْ وَقَيْتُ بِعَهْدِكَ وَمِيْثَاقِكَ فَتَغَشِّبْنِي رَحْمَتَكَ
 يَا وَلِيَّ يَا حَمِيْدُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ حُجَّتِكَ فِيْ اَرْضِكَ وَخَلِيْفَتِكَ فِي
 بِلَادِكَ وَالدَّاعِي اِلَى سَبِيْلِكَ وَالْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَالنَّائِرِ بِاَمْرِكَ وَوَلِيَّ
 الْمُؤْمِنِيْنَ وَبَوَارِ الْكٰفِرِيْنَ وَمَجْلِيَّ الظُّلْمَةِ وَمُنْبِرِ الْحَقِّ وَالنَّاطِقِ
 بِالْحِكْمَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ التَّامَّةِ فِيْ اَرْضِكَ الْمُرْتَقِبِ الْخَائِفِ
 وَالْوَلِيَّ النَّاصِحِ سَفِيْنَةَ النُّجَاةِ وَعِلْمِ الْهُدٰى وَنُوْرِ اَبْصَارِ الْوَرٰى
 وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَاَزْتَدٰى وَمَجْلٰى الْعَمٰى [الْعَمَاءِ] الَّذِي يَمْلَأُ
 الْاَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مَلِئْتَ ظُلْمًا وَجَوْرًا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ وَابْنِ اَوْلِيَائِكَ الَّذِيْنَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ
 وَاَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَاَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَ تَطْهِيرًا اَللّٰهُمَّ

انصُرُهُ وَاَنْتَصِرْ بِهٖ لِديْنِكَ وَاَنْصُرْ بِهٖ اَوْلِيَاءَكَ وَاَوْلِيَاءَهُ وَشَبِيْعَتَهُ
 وَاَنْصَارَهُ وَاَجْعَلْنَا مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ اَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَّطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ
 جَمِيْعِ خَلْقِكَ وَاَحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِيْنِهِ وَعَنْ
 شِمَالِهِ وَاَحْرُسْهُ وَاَمْنَعْهُ مِنْ اَنْ يُّوْصَلَ اِلَيْهِ بِسَوْءٍ وَاَحْفَظْ فِيْهِ
 رَسُوْلَكَ وَاَل رَسُوْلِكَ وَاَظْهَرْ بِهٖ الْعَدْلَ وَاَيِّدْهُ بِالنُّصْرِ وَاَنْصُرْ
 ناصِرِيْهِ وَاَحْذَلْ خَاذِلِيْهِ وَاَقْصِمْ قَاصِمِيْهِ وَاَقْصِمْ بِهٖ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ
 وَاَقْتُلْ بِهٖ الْكُفَّارَ وَاَلْمُنَافِقِيْنَ وَجَمِيْعَ الْمُلْحِدِيْنَ حَيْثُ كَانُوْا مِنْ
 مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا بَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَاَمْلَأْ بِهٖ الْاَرْضَ عَدْلًا
 وَاَظْهَرْ بِهٖ دِيْنَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَاَجْعَلْنِيْ اَللّٰهُمَّ مِنْ
 اَنْصَارِهِ وَاَعْوَانِهِ وَاَتْبَاعِهِ وَشَبِيْعَتِهِ وَاَرِنِيْ فِيْ اِلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ
 السَّلَامُ مَا يَأْمُلُوْنَ وَفِيْ عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُوْنَ اِلَهَ الْحَقِّ اٰمِيْنَ يَاذَا
 الْجَلَالِ وَاَلْاِكْرَامِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ.

دعای سمات

معروف به دعای شبور که مستحب است خواندن آن در ساعت آخر روز جمعه. این دعا از ادعیه مشهوره است و اکثر علماء سلف بر این دعا مواظبت نموده‌اند و در مصباح شیخ طوسی و جمال‌الاسبوع سید بن طاوس و کتب کفعمی به سندهای معتبر از جناب محمد بن عثمان عمروی رضی الله عنه که از نوّاب حضرت صاحب‌الأمر علیه السلام است و از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیه السلام روایت شده و علامه مجلسی آن را با شرح در بحار ذکر کرده و آن دعا موافق مصباح شیخ این است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ
الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَغَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِنَفْتِحِ بِالرَّحْمَةِ
انْفَتَحَتْ وَ إِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ
وَ إِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تَيَسَّرَتْ وَ إِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى
الْأَمْوَاتِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ وَ إِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى كَشْفِ الْبِأْسَاءِ
وَالضَّرَائِعِ انْكَشَفَتْ وَ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَ أَعَزِّ
الْوُجُوهِ الَّتِي عَنْتَ لَهُ الْوُجُوهُ وَ خَضَعَتْ لَهُ الرُّقَابُ وَ حَشَعَتْ لَهُ

الْأَصْوَاتُ وَ وَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ وَ بِقُوَّتِكَ الَّتِي بِهَا تُمْسِكُ
 السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِكَ وَ تُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 أَنْ تَزُولَا وَ بِمَشِيئَتِكَ الَّتِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ وَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ
 بِهَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ بِحِكْمَتِكَ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ وَ
 خَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَ جَعَلْتَهَا لَيْلًا وَ جَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَ خَلَقْتَ بِهَا
 النُّورَ وَ جَعَلْتَهُ نَهَارًا وَ جَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُورًا مُبْصِرًا وَ خَلَقْتَ بِهَا
 الشَّمْسَ وَ جَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَ خَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَ جَعَلْتَ الْقَمَرَ
 نُورًا وَ خَلَقْتَ بِهَا الْكَوَاكِبَ وَ جَعَلْتَهَا نُجُومًا وَ بُرُوجًا وَ مَصَابِيحَ وَ
 زِينَةً وَ رُجُومًا وَ جَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَ مَغَارِبَ وَ جَعَلْتَ لَهَا مَطَالِحَ
 وَ مَجَارِي وَ جَعَلْتَ لَهَا فَلَكَأَ وَ مَسَابِيحَ وَ قَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ
 فَأَحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا وَ صَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ تَصْوِيرَهَا وَ أَحْصَيْتَهَا
 بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً وَ دَبَّرْتَهَا بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيرًا وَ أَحْسَنْتَ تَدْبِيرَهَا وَ
 سَخَّرْتَهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَ سُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ وَ عَدَدِ السَّنِينَ
 وَ الْحِسَابِ وَ جَعَلْتَ رُؤْيَهَا لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرِيًّا وَاجِدًا وَ أَسْأَلُكَ
 اللَّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَ رَسُولَكَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمُقَدَّسِينَ فَوْقَ إِحْسَاسِ الْكَرُوبِينَ فَوْقَ غَمَائِمِ
 النُّورِ فَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ وَ فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَ فِي
 جَبَلِ حُورَيْثَ فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ

الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَ فِي أَرْضِ مِصْرَ بِتِسْعِ آيَاتِ بَيِّنَاتٍ وَ
 يَوْمَ فَرَقْتَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَ فِي الْمُنْبَجِسَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ
 بِهَا الْعَجَائِبَ فِي بَحْرِ سُوفٍ وَ عَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغَمْرِ
 كَالْحِجَارَةِ وَ جَاوَزْتَ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَ تَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَى
 عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا وَ أَوْرَثْتَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبَهَا الَّتِي
 بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَ أَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَ جُنُودَهُ وَ مَرَاقِبَهُ فِي النَّيْمِ
 وَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزُّ الْأَجَلُّ الْأَكْرَمِ وَ بِمَجْدِكَ الَّذِي
 تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى كَلِيمِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَ لِإِبْرَاهِيمَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ وَ لِأَسْحَقَ صَفِيكَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ شَيْعٍ وَ لِيَعْقُوبَ نَبِيَّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ
 إِيلٍ وَ أَوْقَيْتَ لِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِيثَاقِكَ وَ لِأَسْحَقَ بِخَلْقِكَ وَ
 لِيَعْقُوبَ بِشَهَادَتِكَ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ وَ لِلدَّاعِينَ بِأَسْمَائِكَ
 فَاجَبْتُ وَ بِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى
 قُبَّةِ الرُّمَّانِ وَ بِآيَاتِكَ الَّتِي وَقَعْتَ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّةِ
 وَالْعَلْبَةِ بِآيَاتٍ عَزِيزَةٍ وَ بِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَ بِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ وَ بِشَأْنِ
 الْكَلِمَةِ التَّامَّةِ وَ بِكَلِمَاتِكَ الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَ أَهْلِ الدُّنْيَا وَ أَهْلِ الْآخِرَةِ وَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى
 جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ بِاسْتِطَاعَتِكَ الَّتِي أَقَمْتَ بِهَا عَلَى الْعَالَمِينَ وَ بِنُورِكَ

الَّذِي قَدْ خَرَّمِنَ فَرْعِهِ طُورَ سَيْنَاءَ وَ بَعْلَمِكَ وَ جَلَالِكَ وَ كِبْرِيَاءِكَ وَ
 عِزَّتِكَ وَ جَبْرُوتِكَ الَّتِي لَمْ تَسْتَقِلَّهَا الْأَرْضُ وَ انْخَفَضَتْ لَهَا
 السَّمَوَاتُ وَ انْزَجَرَلَهَا الْعُمُقُ الْأَكْبَرُ وَ رَكَدَتْ لَهَا الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ وَ
 خَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ وَ سَكَنْتْ لَهَا الْأَرْضُ بِمَنَاجِبِهَا وَ اسْتَسَلَمَتْ لَهَا
 الْخَلَائِقُ كُلُّهَا وَ خَفَقَتْ لَهَا الرِّيَّاحُ فِي جَرِيَانِهَا وَ حَمَدَتْ لَهَا النَّيِّرَانُ
 فِي أَوْطَانِهَا وَ بِسُلْطَانِكَ الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْعَلْبَةُ دَهْرَ الدُّهُورِ وَ
 حُمِدَتْ بِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ وَ بِكَلِمَتِكَ كَلِمَةَ الصُّدُقِ الَّتِي
 سَبَقَتْ لِأَبِينَا آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ ذُرِّيَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ وَ اسْتَلَّكَ بِكَلِمَتِكَ
 الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتُ بِهِ لِلْجِبَلِ فَجَعَلْتَهُ
 دَكَاً وَ خَرَّ مُوسَى صَعِقاً وَ بِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ
 فَكَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَ رَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ وَ بِطَلْعَتِكَ فِي
 سَاعِيرِ وَ ظُهُورِكَ فِي جَبَلِ قَارَانَ بِرَبَّوَاتِ الْمُقَدَّسِينَ وَ جُنُودِ
 الْمَلَائِكَةِ الصَّافِينَ وَ حُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ وَ بِبَرَكَاتِكَ الَّتِي
 بَارَكْتَ فِيهَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ بَارَكْتَ لِإِسْحَاقَ صَفِيكَ فِي أُمَّةِ عِيسَى عَلَيْهِمَا
 السَّلَامُ وَ بَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ إِسْرَائِيلِكَ فِي أُمَّةِ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
 وَ بَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِي عِتْرَتِهِ وَ ذُرِّيَّتِهِ
 وَ أُمَّتِهِ اللَّهُمَّ وَ كَمَا غَبْنَا عَنْ ذَلِكَ وَ لَمْ نَشْهَدْهُ وَ أَمْنَا بِهِ وَ لَمْ نَرَهُ

صِدْقًا وَعَدْلًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبَارِكَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرْحِمَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا
 صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرْحَمْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
 مَجِيدٌ فَعَالَ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس حاجت خود را
 ذکر می‌کنی و می‌گویی: اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ
 الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا يَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَاعْفِرْ لِي مِنْ
 ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَ مَا تَأَخَّرَ وَ وَسَّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ
 وَاكْفِنِي مَوْنَةَ إِنْسَانٍ سَوْءٍ وَ جَارٍ سَوْءٍ وَ قَرِينٍ سَوْءٍ وَ سُلْطَانٍ
 سَوْءٍ إِنَّكَ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

دعای حفظ ایمان در آخرالزمان

شیخ کلینی و غیر او روایت کرده‌اند از حضرت امام
 جعفر صادق علیه السلام که این دعا را تعلیم زرارہ فرمود که
 در زمان غیبت و امتحان شیعه بخواند:

اَللّٰهُمَّ عَرَّفْنِي نَفْسِكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ لَمْ أَعْرِفْ نَبِيَّكَ
 اَللّٰهُمَّ عَرَّفْنِي رَسُولَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَكَ
 اَللّٰهُمَّ عَرَّفْنِي حُجَّتَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي حُجَّتَكَ ضَلَلْتُ عَنْ دِينِي.

دعای روز جمعه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْاَوَّلِ قَبْلَ الْاَنْشَاءِ وَ الْاٰخِیَآءِ
 وَ الْاٰخِرِ بَعْدَ فَنَاءِ الْاَشْیَآءِ الْعَلِیْمِ الَّذِیْ لَا یَنْسِیْ مَنْ ذَكَرَهُ وَلَا یَنْقُصُ
 مَنْ شَكَرَهُ وَلَا یَجِیْبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا یَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ
 اَشْهَدُكَ وَ كَفِیْ بِكَ شَهِیْدًا وَ اَشْهَدُ جَمِیْعَ مَلَائِكَتِكَ وَ سَكَّانِ
 سَمَواتِكَ وَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَ مَنْ بَعَثْتَ مِنْ اَنْبِیَّائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ
 اَنْشَأْتَ مِنْ اَصْنَافِ خَلْقِكَ اِنِّیْ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلهَ اِلَّا اَنْتَ
 وَ حُدُوكَ لَا شَرِیْكَ لَكَ وَ لَا عَدِیْلَ وَ لَا خَلْفَ لِیَقُولِكَ وَ لَا تَبْدِیْلَ وَ اَنَّ
 مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ عِبْدُكَ وَ رَسُوْلُكَ اَدَّى مَا حَمَلْتَهُ اِلَیْ
 الْعِبَادِ وَ جَاهَدَ فِی اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ حَقَّ الْجِهَادِ وَ اَنَّهُ بَشَرٌ بِمَا هُوَ حَقٌّ
 مِنْ الثَّوَابِ وَ اَنْذَرَ بِمَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ اللّٰهُمَّ ثَبِّتْنِیْ عَلَیْ دِیْنِكَ
 مَا اَحْبَبْتَنْیْ وَ لَا تُزِعْ قَلْبِیْ بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنْیْ وَ هَبْ لِیْ مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
 اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ صَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَ عَلَیْ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِیْ مِنْ
 اتِّبَاعِهِ وَ شَبِیْعَتِهِ وَ احْسُرْنِیْ فِی زُمْرَتِهِ وَ وُقِّفْنِیْ لِاَدَاءِ فَرَضِ
 الْجُمُعَاتِ وَ مَا اَوْجِبْتَ عَلَیْ فِیْهَا مِنَ الطَّاعَاتِ وَ قَسَمْتَ لِاَهْلِهَا مِنَ
 الْعَطَاءِ فِی یَوْمِ الْجَزَاءِ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ

صلوات عصر جمعه (ابوالحسن ضراب اصفهانی)

صلوات منسوبه به ابوالحسن ضراب اصفهانی را که شیخ؛ و سید؛ در اعمال عصر روز جمعه آن را ذکر نموده‌اند و سید فرموده که این صلوات مروی از مولای ما حضرت مهدی عج است و اگر ترک کردی تعقیب عصر روز جمعه را به جهت عذری پس ترک مکن این صلوات را هرگز به جهت امری که مطلع کرده ما را خداوند جل جلاله به آن. پس سند آن را با نسخه صلوات نقل کرده لکن شیخ در مصباح فرموده که این صلوات مروی از حضرت صاحب الزمان عج است که بیرون آمده به سوی ابوالحسن ضراب اصفهانی در مکه و ما سند آن را ذکر نکردیم به جهت اختصار، نسخه آن این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
وَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيثَاقِ
الْمُصْطَفَى فِي الضَّلَالِ الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ الْبَرِّيِّ مِنْ كُلِّ عَيْبِ
الْمُؤْمَلِ لِلنُّجَاةِ الْمُرْتَجَى لِلسَّقَاةِ الْمُفَوَّضِ إِلَيْهِ دِينُ اللَّهِ اللَّهُمَّ

شَرَفَ بُنْيَانَهُ وَ عَظَّمَ بُرْهَانَهُ وَ أَفْلَحَ حُجَّتَهُ وَ أَرَفَعَ دَرَجَتَهُ وَ أَضِيءَ
نُورَهُ وَ بَيَّضَ وَجْهَهُ وَ أَعْطَاهِ الْفَضْلَ وَ الْفَضِيلَةَ وَ الْمَنْزِلَةَ وَ
الْوَسِيلَةَ وَ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَ ابْتَعَثَهُ مَقَاماً مَحْمُوداً يَغِيْبُهُ بِهِ
الْأَوْلُونَ وَ الْآخِرُونَ وَ صَلَّى عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ
قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى
عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ
الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ إِمَامِ
الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ
الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ
الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى
بْنِ مُوسَى إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ
حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى

الْخَلْفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ أَيْمَّةِ الْهَادِينَ
 الْعُلَمَاءِ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارِ الْمُتَّقِينَ دَعَائِمِ دِينِكَ وَ أَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَ
 تَرَاجِمَةِ وَحْيِكَ وَ حُجَجِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَ خُلَفَائِكَ فِي أَرْضِكَ الَّذِينَ
 أَحْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ اصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ وَ ارْتَضَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَ
 خَصَّصْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ وَ جَلَّلْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ وَ غَشَّيْتَهُمْ بِرَحْمَتِكَ وَ
 رَبَّنْتَهُمْ بِبِنِعْمَتِكَ وَ غَدَيْتَهُمْ بِحِكْمَتِكَ وَ أَلْبَسْتَهُمْ نُورَكَ وَ رَفَعْتَهُمْ فِي
 مَلَكُوتِكَ وَ حَقَّقْتَهُمْ بِمَلَائِكَتِكَ وَ شَرَّفْتَهُمْ بِنَبِيِّكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ إِلِهِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَيْهِمْ صَلَوةً زَاكِيَةً نَامِيَةً كَثِيرَةً دَائِمَةً
 طَيِّبَةً لَا يُحِيطُ بِهَا إِلَّا أَنْتَ وَ لَا يَسَعُهَا إِلَّا عِلْمُكَ وَ لَا يُحْصِيهَا إِلَّا أَحَدُ
 غَيْرِكَ اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ الْمُحْيِي سُنَّتِكَ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ الدَّاعِي
 إِلَيْكَ الدَّلِيلِ عَلَيْكَ حُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَ خَلِيفَتِكَ فِي أَرْضِكَ وَ شَاهِدِكَ
 عَلَى عِبَادِكَ اللَّهُمَّ أَعِزُّ نَصْرَهُ وَ مَدُّ فِي عُمْرِهِ وَ زَيْنِ الْأَرْضِ بِطُولِ
 بِقَائِهِ اللَّهُمَّ أَكْفِهِ بَعِي الْحَاسِدِينَ وَ أَعِدَّهُ مِنْ شَرِّ الْكَائِدِينَ وَ ارْجُرْ
 عَنْهُ إِرَادَةَ الظَّالِمِينَ وَ خَلِّصْهُ مِنْ أَيْدِي الْجَبَّارِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِي
 نَفْسِهِ وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ شَبِيعَتِهِ وَ رَعِيَّتِهِ وَ خَاصَّتِهِ وَ عَامَّتِهِ وَ عَدُوِّهِ وَ
 جَمِيعِ أَهْلِ الدُّنْيَا مَا تُقَرِّبُهُ عَيْنُهُ وَ تَسُرُّ بِهِ نَفْسُهُ وَ بَلِّغْهُ أَفْضَلَ مَا
 أَمَّلَهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ جَدِّدْ بِهِ مَا

أَمْتَحَى (مَجَى) مِنْ دِينِكَ وَ أَحْيِي بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ كِتَابِكَ وَ أَظْهِرْ بِهِ مَا
 غُيِّرَ مِنْ حُكْمِكَ حَتَّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَ عَلَى يَدَيْهِ غَضًّا جَدِيدًا
 خَالِصًا مُخْلِصًا لَا شَكَّ فِيهِ وَ لَا شُبُهَةَ مَعَهُ وَ لَا بَاطِلَ عِنْدَهُ وَ لَا
 بِدْعَةَ لَدَيْهِ اللَّهُمَّ نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَ هُدِّ بِرُكْنِهِ كُلَّ بِدْعَةٍ وَ اهْدِمِ
 بِعِزِّهِ كُلَّ ضَلَالَةٍ وَ أَقْصِمِ بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ وَ أَحْمِدْ بِسَيْفِهِ كُلَّ نَارٍ وَ أَهْلِكَ
 بِعَذْلِهِ جَوْرَ كُلِّ جَائِرٍ وَ أَجْرِ حُكْمَهُ عَلَى كُلِّ حُكْمٍ وَ أَدِلْ بِسُلْطَانِهِ كُلَّ
 سُلْطَانٍ اللَّهُمَّ أَدِلْ كُلَّ مَنْ نَاوَاهُ وَ أَهْلِكَ كُلَّ مَنْ عَادَاهُ وَ امْكُرْ بِمَنْ
 كَادَهُ وَ اسْتَأْصِلْ مَنْ جَحَدَهُ حَقًّا وَ اسْتَهَانَ بِأَمْرِهِ وَ سَعَى فِي إِطْفَاءِ
 نُورِهِ وَ أَرَادَ إِخْمَادَ ذِكْرِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَ عَلَى
 الْمُرْتَضَى وَ فَاطِمَةَ الزُّهْرَاءِ وَ الْحَسَنِ الرُّضَا وَ الْحُسَيْنِ الْمُصَفَّى
 وَ جَمِيعِ الْأَصْيَاءِ مَضَابِيحِ الدُّجَى وَ أَعْلَامِ الْهُدَى وَ مَنَارِ التُّقَى وَ
 الْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَ الْحَبْلِ الْمَتِينِ وَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَ صَلِّ عَلَى
 وَلِيِّكَ وَ وُلَاةِ عَهْدِكَ وَ الْأَيْمَةِ مِنْ وُلْدِهِ وَ مَدِّ فِي أَعْمَارِهِمْ وَ زِدْ فِي
 آجَالِهِمْ وَ بَلِّغْهُمْ أَقْصَى أَمَاالِهِمْ دِينًا وَ دُنْيَاً وَ آخِرَةً إِنَّكَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ بَدَانِكَ مُوَافِقٌ رَوَيْتِي شَبَّ شَبَّهَ حَكْمَ شَبَّ جَمَعَهُ رَا دَارِدٌ وَ شَايِسْتَهَ اسْت

آنچه در شب جمعه خوانده می شد در آن شب نیز خوانده شود.

استغاثه به حضرت حجت علیه السلام

سید علیخان در کلم طیب فرموده: این استغاثه ایست به حضرت صاحب الزمان (صلوات الله علیه) هر جا که باشی دو رکعت نماز به حمد و هر سوره که خواهی بگذار پس رو بقبله و زیر آسمان بایست و بگو:

سَلَامُ اللَّهِ الْكَامِلِ النَّامِ الشُّامِلِ الْعَامِّ وَ صَلَوَاتُهُ الدَّائِمَةُ وَ
 بَرَكَاتُهُ الْقَائِمَةُ النَّامَةُ عَلَى حُجَّةِ اللَّهِ وَ وَلِيِّهِ فِي أَرْضِهِ وَ بِلَادِهِ وَ
 خَلِيفَتِهِ عَلَى خَلْقِهِ وَ عِبَادِهِ وَ سُلَالَةِ النَّبُوَّةِ وَ بَقِيَّةِ الْعِتْرَةِ وَ
 الصَّفْوَةِ صَاحِبِ الزَّمَانِ وَمُظْهِرِ الْإِيمَانِ وَ مُلَقِّنِ أَحْكَامِ الْقُرْآنِ وَمُظْهِرِ
 الْأَرْضِ وَ نَاشِرِ الْعَدْلِ فِي الطُّولِ وَالْعَرْضِ وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ
 الْأَمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْمَرْضِيِّ وَ ابْنِ الْأَيْمَةِ الطَّاهِرِينَ الْوَصِيِّ بْنِ
 الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ الْهَادِي الْمَعْصُومِ ابْنِ الْأَيْمَةِ الْهُدَاةِ
 الْمَعْصُومِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْرَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْتَضْعَفِينَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَذَلَّ الْكَافِرِينَ الْمُتَكَبِّرِينَ الظَّالِمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بِنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ فَاطِمَةَ الزُّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ

الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ الْأَيْمَةِ الْحُجَجِ الْمَعْصُومِينَ وَالْإِمَامِ عَلَيَّ
 الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ سَلَامٌ مُخْلِصٌ لَكَ فِي الْوِلَايَةِ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْمَهْدِيُّ قَوْلًا وَفِعْلًا وَأَنْتَ الَّذِي تَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا
 وَعَدْلًا بَعْدَ مَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا فَعَجَّلَ اللَّهُ فَرْجَكَ
 وَسَهَّلَ مَخْرَجَكَ وَقَرَّبَ زَمَانَكَ وَكَثَّرَ أَنْصَارَكَ وَأَعْوَانَكَ وَأَنْجَزَ لَكَ
 مَا وَعَدَكَ فَهُوَ أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا
 فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ
 الزَّمَانِ يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ حَاجَتِي كَذَا وَكَذَا (وبجای کذا وکذا حاجت
 خود را ذکر کند) فَاشْفَعْ لِي فِي نَجَاحِهَا فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي
 لِعِلْمِي أَنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَفَاعَةً مَقْبُولَةً وَمَقَامًا مَحْمُودًا فَبِحَقِّ مَنْ
 احْتَصَّكُمْ بِأَمْرِهِ وَارْتَضَاكُمْ لِسِرِّهِ وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
 بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ سَلِّ اللَّهُ تَعَالَى فِي نُجْحِ طَلِبَتِي وَاجَابَةِ دَعْوَتِي وَ
 كَشْفِ كُرْبَتِي.

و بخواه هرچه خواهی که برآورده می شود انشاء الله تعالی. بهتر آن
 است که در رکعت اول نماز این استغاثه بعد از حمد سوء انا فتحنا
 بخواند و در رکعت دوم اذا جاء نصر الله.

زیارت حضرت حجت علیه السلام در روز جمعه

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ
 فِي خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي يَهْتَدِي بِهِ الْمُهْتَدُونَ وَ يُفْرَجُ
 بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخَائِفُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِينَةَ النُّجَاةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 عَيْنَ الْحَيَاةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى آلِ بَيْتِكَ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَجَّلَ اللَّهُ لَكَ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ
 وَ ظُهُورِ الْأَمْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ أَنَا مَوْلَاكَ عَارِفٌ بِأَوْلِيكَ وَ
 أُحْرِيكَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ وَ بِآلِ بَيْتِكَ وَ أَنْتَظِرُ ظُهُورَكَ وَ
 ظُهُورَ الْحَقِّ عَلَى يَدَيْكَ وَ أَسْئَلُ اللَّهَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ
 مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنَ الْمُنتَظِرِينَ لَكَ وَ التَّابِعِينَ وَ النَّاصِرِينَ لَكَ
 عَلَى أَعْدَائِكَ وَ الْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْكَ فِي جُمْلَةِ أَوْلِيَانِكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ عَلَى آلِ بَيْتِكَ هَذَا يَوْمُ
 الْجُمُعَةِ وَ هُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَ الْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ
 عَلَى يَدَيْكَ وَ قَتْلُ الْكَافِرِينَ بِسَيْفِكَ وَ أَنَا يَا مَوْلَايَ فِيهِ ضَيْفُكَ وَ
 جَارُكَ وَ أَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمٌ مِنْ أَوْلَادِ الْكِرَامِ وَ مَأْمُورٌ بِالضِّيَافَةِ
 وَ الْبِجَارَةِ فَاصْفِنِي وَ اجْرِنِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ
 الطَّاهِرِينَ

اعمال مسجد مقدس جمکران

الف) دو رکعت نماز تحیت: بعد از خواندن سوره حمد، **قل هو الله احد** را هفت مرتبه می خوانیم، ذکر رکوع و سجود نیز هر کدام هفت مرتبه خوانده می شود. رکعت دوم نیز مانند رکعت اول می باشد.

ب) نماز صاحب الزمان علیه السلام: دو رکعت می باشد که در سوره حمد آیه **«ایاک نعبد و ایاک نستعین»** را صد مرتبه تکرار می کنیم و بعد از آن ادامه سوره را قرائت کرده، و سوره توحید را می خوانیم. ذکر رکوع و سجود نیز هر کدام هفت مرتبه می باشد، رکعت دوم مانند رکعت اول است. بعد از سلام نماز یک مرتبه **«لا اله الا الله»**، یک دور تسبیحات حضرت فاطمه زهرا علیها السلام، سپس سر را به سجده می گذاریم، و صد مرتبه ذکر شریف صلوات را تکرار می کنیم. در پایان حاجات خود را طلب می کنیم.

قابل ذکر است که نماز امام زمان علیه السلام را می توان در تمامی امکان خواند. قابل ذکر است این دو رکعت نماز را در هر کجا که خواستیم می توانیم قرائت کنیم و اختصاصی به مسجد جمکران ندارد.

رهبر معظم انقلاب حضرت آية الله خامنه‌ای:

امروز در نقطه‌ی مقابل تلاش دشمنان باید در

جهت اعتقاد و عمل و تبلیغ و تبیین حقیقت

مهدویت حرکت کنیم.

بخش چهارم

گزیده ای از اشعار در فراق

حضرت حجت

عجل الله تعالی فرجه الشریف

گلایه معصومین از شیعیان در زمان غیبت

گوش بکنید داره میاد، یه صدایی از مدینه

چشماتون باز بکنید، شاید یه چیزی ببینه

صدا می‌گه امّت من، پیغمبر شما منم

مهدی من تو غربته، از همتون گله دارم

مهدی من غصه داره، عزیز من تو انتظار

منتظر دستور حق، تا که بیاد با ذوالفقار

* * *

گوش بکنید داره میاد، یه صدایی از تو نجف

چشماتون ببندین و، هرگز نباشه هیچ حرف

صدا می‌گه من ولیم، شیر خدا من علیم

مهدی من غصه داره، از همتون ناراضی‌ام

مهدی من چاه نداره، تا درد دل باهاش کنه

مهدی من یار نداره، تا اون همراهش کنه

چرا دل عزیزم، خون می‌کنید مسلمونا

برا ظهور مهدی‌ام، چرا نمی‌کنید دعا

گوش بکنید داره میاد، یه صدایی از مدینه
 چشمتون باز بکنید، صاحب اون صدا کیه؟
 صدا می‌گه من فاطمه، دختر پیغمبرتون
 خوب می‌دونید که ندارم، رضایت از اعمالتون
 مهدی من مثل خودم، غریب و وای بر شما
 اینطور می‌خواید که ما باشیم، شفیعتون روز جزا؟
 من عاشق فرزندم، مهدی هم عاشق منه
 خدا نیامرزه اون، که قلبش و زخم بزنه
 من مادرم او پسر، طاقت ندارم ببینم
 مهدی من غصه داره، الهی هیچ وقت نبینم

* * *

گوش بکنید داره میاد، یه صدایی از تو بقیع
 چشمتون باز بکنید، غربت می‌باره از بقیع
 صدا می‌گه من حسنه، سید اهل جنتم
 مسلمونا جواب بدید، از شماها در حیرتم
 تلخی زهر انتظار، به کام مهدی نمونه
 شیعه باید کاری کنه، تا مهدی تنها نمونه
 تلخ‌تر از زهری که، جگر من رو پاره کرد
 دست از دعا برندارید، شاید خدا اشاره کرد

گوش بکنید داره میاد، یه صدایی از کربلا

دیوونه‌ها گریه کنید، با صدای تار خدا

صدا می‌گه من حسینم، عاشق و معشوق خدا

آی عاشقا چرا شدید، از یاد عشقتون جدا

مهدی من منتقمه، خون من و مادرمه

هی نگاهش دوخته‌بر، پیرهن پاره منه

صدای حق وقت ظهور، بگوش مهدی می‌رسه

از خونی که از پیرهنم، می‌ریزه و جاری می‌شه

عزیز من می‌فهمه که، لحظه‌ی موعود رسیده

باذوالفقار و ذوالجناح، می‌ره به مکه، مدینه

حسینا، حسین من، دلی که سرشار اونه

چرا برای پسرش، کسی دعا نمی‌خونه

* * *

گوش بکنید داره میاد، یه صدایی از کربلا

دستاتون و پنهان کنید، از شرم ساقی خدا

ساقی می‌گه عباس منم، ساقی تشنگان منم

غیرتتون کجاست شما، چرا عزیز مادرم

تنهاست و یاری نداره، شیعه‌ها پس چی شد وفا؟

شیعه‌ها پس چی شد وفا؟ حال شماگریه داره

دست ندارم ولی چشم، رو به سوی لطف خداست

تا عزیزم مهدی از این، غربت و غم بشه جدا

گوش بکنید داره میاد، یه صدایی از سوریه

خوب گوش کنید این صدای، اسوه دل دادگیه

صدا میگه من زینبم، عمه‌ی مهدیم منم

می‌خوام که وقتی او میاد، یکی مثال من باشه

عاشقونه دل بی یاره

خاطبه‌هاش، ریشه کن باشه

* * *

گوش بکنید داره میاد، صدایی از مشهدمون

ولی نعمت ماها، افتخار ایرانمون

صدا میگه رضا منم، غریبِ غربا منم

اما برای غربت، مهدی خود دعا کنم

گلایه امام زمان علیه السلام به شیعیان

ای سحر خیزان دگر آوا کنید
 دل دهید و در دلم مأوا کنید
 آمد من، انتظار آمد به سر
 جلوه نورانیم باشد سحر
 پیر میخانه منم ای می خوران
 می بگیری از لب کوثر نشان
 نیمه شعبان در ماه خداست
 چون کلید لیلۃ القدر شماست
 قرنهای بگذشته از میلاد من
 کو یکی مردانه باشد یاد من
 کو یکی تا دست بر دستش نهم
 یک دل سر تا به پامستش دهم
 کیستم من ای بحقم ناشناس
 بارها در غصه ام انداختی
 بارها دیدم تو را کردم سلام
 تو جواب من ندادی یک کلام
 بارها دیدم که در هر انجمن
 سمت اغیار منی غافل ز من

بارها شد بر تو کردم التماس
 با عدوی من چرا داری تماس
 بارها جای خجل گردیده‌ام
 شرمسار و منفعل گردیده‌ام
 بارها با هر گناه و هر بدی
 آمدی بر روی من سیلی زدی
 بس کنم دیگر من این گفت و شنود
 عقده بود و در گلویم مانده بود
 هر چه بود ایام آن دوران گذشت
 هر چه کردی هر چه بودی آن گذشت
 حالیا از نوع عمل آغاز کن
 باب عشق دیگری را باز کن
 نیستی تنها تو در فکر فرج
 روز و شب ما را بود فکر فرج
 ما به تو عشق و محبت داده‌ایم
 ما به تو شوق شهادت داده‌ایم
 ما تو را اول صدایت کرده‌ایم
 ما برای خود جدایت کرده‌ایم
 ما که هر کاری برایت می‌کنیم
 در قیامت کسی رهایت می‌کنیم^۱

۱. اصل شعر موجود در کتابخانه تخصصی صاحب الزمان علیه السلام، وابسته به مسجد مقدس جمکران.

گفتم فراغ تا کی؟

گفتم که روی خوبت، از من چرا نهان است؟

گفتا تو خود حجابی، ورنه رخم عیان است

گفتم که از که پرسم، جانا نشان کویت؟

گفتا نشان چه پرسی، آن کوی بی نشان است

گفتم مرا غم تو خوشتر ز شادمانی

گفتا که در ره ما غم نیز شادمان است

گفتم که سوخت جانم از آتش نهانم

گفتا آن که سوخت او را، کی ناله یا فغان است

گفتم فراق تا کی؟ گفتا که تا تو هستی

گفتم نفس همین است گفتا سخن همان است

گفتم که حاجتی هست، گفتا بخواه از ما

گفتم غمم بیفزا، گفتا که رایگان است

گفتم از فیض بپذیر، این نیم جان که دارد

گفتا، نگاه دارش غمخانه‌ی تو جان است

بزم بی صفا

بر هم زنید یاران این بزم بی صفا را
 مجلس صفا ندارد بی یار مجلس آرا
 بی شاهدی و شمع می هرگز مباد جمعی
 بی لاله شور نبود مرغان خوش نوا را
 بی جامی و مدامی هرگز نیخته خامی
 تا کس به تلخکامی سرمی بری نگارا
 از دولت سکنند، بگذر برو طلب کن
 بسا پای همت خضر سرچشهی بقا را
 بیگانه باش از خویش و ز خویشان میندیش
 جز آشنا نسیند دیدار آشنا را
 پروانه وش ز آتش، هرگز مشو مشوش
 دانند اهل دانش عین بقا، فنا را
 داروی جهل خواهی بطلب ز پادشاهی
 کساقلم معرفت را امروزه اوست دارا
 ناموس اعظم حق، غیبت مصون مطلق
 کاندرا شهود اویند روحانیان، حیا را

ای هدهد صبا گوی طاووس کبریا را

باز آکه کرده تاریک زاغ و زغن فضا را

ای رویت آیهی نور وی نور وادی طور

سرّ حجاب مستور از رویت آشکارا

انگشتر سلیمان شایان اهرمن نیست

کی زیبدا اسم اعظم دیو و دد و دغا را

از سیل فتنه‌ی کفر، اسلام تیره گونست

دین مسبین زبونست در پنجه‌ی نصارا

ای هر دل از تو خرم پشت و پناه عالم

بنگر دو چار صد غم یک مشت بی نوا را

ای رحمت الهی دریاب مفتقر را

شاهها به یک نگاهی بنواز این گدا را^۱

پناه شیعیان

بارالها، رهبر اسلامیان کی خواهد آمد؟

جانشین خاتم پیغمبران کی خواهد آمد؟

دردمندان غمش را گشت داروهای مهلک

دردمندان را طیب جسم و جان کی خواهد آمد

درد ما درمان ندارد جسم عالم جان ندارد

این تن بی روح را، روح روان کی خواهد آمد؟

غم فزون شد، قلب خون شد، صبر از دلها برون شد

شیعیان را غمگسار مهربان کی خواهد آمد؟

قلب اگر از کار ماند، روح اندر تن نماند

آن که هم روح است، هم قلب جهان، کی خواهد آمد؟

موج طوفان بلای ظلم شد نزدیک یا رب

ناخدای کشتی اسلامیان کی خواهد آمد؟

آتش نمرودیان سر تا سر عالم گرفته

آن که سازد این جهان را گلستان کی خواهد آمد

رهزنان دین به اسم خدمت از ما برده هستی

هستی عالم، پناه شیعیان کی خواهد آمد^۱

یا ابن فاطمه

دردی به دل مراست مداوا نمی شود

رازی به سینه هست که افشا نمی شود

ای یوسفی که یوسف مصرت بود غلام!

امروز ما، بدون تو فردا نمی شود

باد خزان به گوش بهاران وزید و گفت

بی تو غنچه های سحر، وا نمی شود

ای بسته دل به زلف تو و آلیل جلوه ای

والشمس، بی جمال تو معنا نمی شود

از ناله ای که فاطمه زد، سوخت عالمی

هر ناله ای که ناله ای زهرا نمی شود!

زخمی به سینه اش بود از میخ در، ولی

مرهم تویی و بی تو مداوا نمی شود

پروندای که سیلی ثانی به کوچه بست

بی تیغ انتقام تو امضاء نمی شود

پهلوی شکسته فاطمه گوید: بیایا!

بی تو دل شکسته تسلی نمی شود

ای خون بهای خون خدا یا ابن فاطمه

بیرون غم حسین ز دلها نمی شود

آتش هجران

اهل ولا چه روی، به سوی خدا کنند

اول به جان گمشده‌ی خود دعا کنند

شد عالمی اسیر جمال تو! رخ نما

تا عاشقانه سیر جمال خدا کنند

روی تو را ندیده خریدار بوده‌اند

تا آن زمان که پرده برافتد چه‌ها کنند

با بوسه مهر کنی، لب شوریدگان ز مهر

ترسم که راز عشق تو را برملا کنند

عهدی که بسته‌ایم فراموش کی کنیم

«اهل نظر معامله با آشنا کنند»

خوبان اگر در آینه بینند روی خویش

خود را چو ما برای ابد مبتلا کنند

پروانه سوخت ز آتش هجران، ولی نگفت

«شاهان کم التفات به حال گدا کنند»

مصلح کلّ

هر کس که به دل مهر تو فرزانه ندارد

راهی به سوی صاحب این خانه ندارد

جانی که در این خانه کند میل توقف

در دل هوس صحبت جانانه ندارد

افسانه بود زندگی ما و تو این جا

فرزانه توجه سوی افسانه ندارد

خواهی تو اگر فایده بشکن قفس تن

چون مرغ، گرفتار بود دانه ندارد

پیمانهای هر چند بود مأخذ و معیار

عشق است که اندازه و پیمان ندارد

امروز در اقطار جهان ز امر خداوند

غیر تو کسی منصب شاهانه ندارد

تو مصلح کلی و تویی قائم بر حق

شمعی به جهان مثل تو پروانه ندارد

اباصالح

اباصالح دلم سامان ندارد مگر هجران تو پایان ندارد
 اباصالح بیا دردم دوا کن مرا با دیدنت حاجت روا کن
 اباصالح فقیرم من فقیرم بده دستی که دامانت بگیرم
 اباصالح تو خوبی من بدم بد مرا از درگهت ردّم مکن رد
 اباصالح چه خوش زیبنده باشد که تو لعل لبّت پر خنده باشد
 اباصالح عزیز آل یاسین بیا در جمع ما آقا تو بنشین
 اباصالح بیا آرام دلها مرا راهم بده در جمع گلها

اباصالح چه خوش فرخنده باشد

که خورشید رُخت تابنده باشد

برخی از آثار مؤلف

۱. الگوی زعامت، زندگینامه آیت الله العظمی بروجردی
۲. هوای وصل، معارفی در سیر الی الله و موانع سلوک
۳. پرهای صداقت، حکایاتی از حضور اولیاء خدا در زندگی
۴. ذوالفقار فضائل، گزیده‌ای از فضائل امیرالمؤمنین علیه السلام
۵. افتخارات ایرانیان، عنایت اهل بیت علیهم السلام به ایرانیان
۶. فریادرس دادخواهان، حضرت مهدی علیه السلام (کتاب حاضر)
۷. خطبه و اشک، سیاست حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
۸. ترجمه اللهوف، سوگنامه امام حسین علیه السلام و یاران باوفایش
۹. عزیز آل یاسین، توجهات و حالات اهل بیت علیهم السلام نسبت به امام زمان علیه السلام
۱۰. زن در آئینه کربلا، حضور حضرت زینب علیها السلام در صحنه‌های عاشورا
۱۱. فیلسوف از زبان فیلسوف، صدرالمتألهین از زبان استاد مطهری
۱۲. ارزش‌ها از دیدگاه حضرت امام خمینی ره
۱۳. نیاز امروز، در خصوص قرآن کریم
۱۴. اجبار، انتخاب، آزادی
۱۵. ولایت مطلقه فقیه

از همین ناشر

۱. شاه شمشاد قدان، سیری در زندگی و کرامات حضرت ابوالفضل علیه السلام ✕
۲. کرامات معنوی، حاوی کراماتی از اولیاء خدا
۳. الگوی زعامت، زندگینامه آیت الله العظمی بروجردی رحمته الله
۴. سرمه ایمان، احادیث در عظمت ذکر شریف صلوات
۵. خرمن معرفت، در محضر استاد حاج شیخ عبدالقائم شوشتری ✕
۶. سری از اسرار، حدیث معرفت امیرالمؤمنین به نورانیت
۷. تشرفات اهل سنت به محضر حضرت ولیعصر علیه السلام ✕ ✕
۸. سرچشمه فیض حق، ۱۱۰ آیه در شأن امام علی علیه السلام از منابع اهل سنت
۹. سیل کو و دشت کربلا (نوحه‌ها و مرثیه‌های نری)
۱۰. خواجه قنبر در دیوان خواجه شیراز، دریافت‌های از اشعار حافظ در خصوص مولا علی علیه السلام
۱۱. حافظ و قبله هفتم، دریافت‌هایی از اشعار حافظ در خصوص امام رضا علیه السلام
۱۲. ولایت مطلقه فقیه، سلسله مباحث آزاد ۱
۱۳. اجبار، انتخاب، آزادی سلسله مباحث آزاد ۲
۱۴. خطبه و اشک، سیاست حضرت فاطمه زهرا علیها السلام سلسله مباحث آزاد ۳
۱۵. ریسمان خداوندی، بحثی در رابطه با توبه
۱۶. الگوی زعامت، شرح حال و زندگینامه حضرت آیه الله العظمی مرحوم حاج آقا حسین بروجردی
۱۷. پرهای صداقت، حکایاتی از حضور اولیاء خدا در زندگی